

SCHAAKVERENIGING

ERASMUS

OPGERICHT 5 SEPTEMBER 2005

- K** - In memoriam Joop Abendroth
O - Het vlaggetje valt
R - Triomf van de verdediging
T - Een nat voetje in het veen
E - Hofman's vertellingen
- I** - Het 4^e Erasmus jeugdtoernooi
N - Uit de interne finale
H - Michael Siban snelschaakkampioen
O - Het vierde hapt naar adem
U - Spijkenisse een brug te ver
D - Het derde nog niet veilig
- Van de voorzitter
en andere wetenswaardigheden

LOF DER ZOTHEID 4

Maart 2011

6^e Jaargang

-SCHAAKVERENIGING ERASMUS

Opgericht 5 september 2005
Speelzaal:
Laurens Arcadia
Apollostraat 163
3054 TB Rotterdam

Bereikbaar met openbaar vervoer:
RET tramlijn 4 (Argonautenweg)

Schaken voor senioren en oudere jeugd vanaf ongeveer 16 jaar:

- maandagavond
- 20.00-24.00 uur
- interne competitie
- externe competitie 7 wedstrijden per seizoen tegen andere verenigingen
- contributie €90,-
- contributie dubbelleden €45,-

Jeugdafdeling vanaf ongeveer 6 jaar:

- maandagavond
- schaakles: 19.00 – 19.45 uur
- jeugdcompetitie: idem
- begeleiding naar erkende schaakdiploma's
- Erasmus voorjaarstoernooi
- Deelname aan RSB jeugdtoernooien
- Oudere jeugd kan meedoen aan interne/externe competitie senioren

Ereleden:

Jan van Dijk
Arie de Jong
Henk J. de Kleijnen
Jan van Rijn

Lid van verdienste RSB:

Jan van Rijn

BESTUUR

Voorzitter:

Ron Ansem

Telefoon: 010 4217510

e-mail: voorzitter@sv-erasmus.nl

Secretaris:

Leo Verhoeven

Telefoon; 010 4613917

e-mail: secretaris@sv-erasmus.nl

Penningmeester:

Jan Melis

Telefoon: 010 4653714

Rekening: 1138.34.098 t.n.v. sv-erasmus

e-mail: penningmeester@sv-erasmus.nl

Competitie leider intern:

Cor van As

Telefoon 010 5910352 en 06 51437174

e-mail: competitieleider@sv-erasmus.nl

Wedstrijd leider extern:

Paul Wilhelm

Telefoon: 0181 849702

e-mail: wedstrijdleider@sv-erasmus.nl

Jeugd leider:

Jaap van Meerkerk

Telefoon: 010 4213746

e-mail: jeugdleider@sv-erasmus.nl

Algemeen bestuurslid:

Arie de Jong

Telefoon: 010 4823969

PR functionaris:

Functie vacant

Redactie clubblad:

e-mail: redactie@sv-erasmus.nl

Functie vacant

a.i. Arie de Jong

Website:

www.sv-erasmus.nl

DE VOORZITTER NEEMT HET WOORD

De interne competitie van 2011 nadert al weer zijn einde. Met veel puzzelen, overleg en geduld lijkt het nog toch te gelukken alle partijen rond te krijgen. Enkele voor de A- en B-finales geplaatste spelers, die voorzagen dat ze door te veel andere verplichtingen onvoldoende speelavonden hadden, hebben er voor gekozen hun heil te beproeven in de C competitie die zodoende niet louter uit de nummer 17 en lager bestaat.

De RSB competitie baart wel wat zorgen. Diverse teams scoren nog niet zoals gehoopt. Eigenlijk vormt alleen het 5e daar een uitzondering op. Het kampioenschap kan hen nauwelijks meer ontgaan. Het bestuur zou in ieder geval graag zien dat het eerste niet degradeert. Om die reden is een beroep gedaan op Jan Seeleman om voor de laatste wedstrijden de gelederen te versterken en te zorgen voor de broodnodige punten.

Beter nieuws van het toernooifront. Op 19 februari werd al de 4e editie van het Erasmus jeugdtoernooi gehouden. Inmiddels al niet meer weg te denken van de kalender. Ook nu weer een succes. Ruim 40 deelnemers togen naar onze oude locatie de Melanchthon mavo om er weer een onvergetelijke dag van te maken. Onder hen wederom onze bekende deelnemers uit België zodat het toernooi nog steeds een internationale samenstelling van spelers heeft. Maar zowaar ook voor het eerst sinds tijden weer een speler uit eigen jeugd! Joram Simons en Arie de Jong geven inmiddels al weer enkele weken les aan een dertien tal enthousiaste lagere school leerlingen. Na een periode van 10 lessen zal worden bekeken of dit aan slaat en wat verder de mogelijkheden

zijn. Mochten er andere leden zijn die ook wel een steentje willen bijdragen aan het opzetten van een nieuw jeugdafdeling, stem dan even af met Joram, Arie of Jaap om te bespreken wat je daarin kunt betekenen. Hopelijk hebben we dan bij de lustrum editie van het jeugdtoernooi in 2012 een nog grotere 'eigen' inbreng. Voor uitslagen en een sfeerimpressie wordt verder verwezen naar de website van de RSB en naar het ter zake vermelde in dit clubblad.

Op 21 februari werd het snelschaak kampioenschap verspeeld. De editie 2011 werd met overmacht gewonnen door Michael Siban. Alleen Pijpers wist hem een half puntje af te snoepen zodat hij met 11,5 punten en ongeslagen de terechte winnaar is geworden.

Verder is door het bestuur de beslissing genomen ook dit jaar weer een rapidtoernooi te houden. De keuze is gevallen op 15 oktober. Noteer deze datum dus alvast in uw agenda.

Ron Ansem

IN MEMORIAM

Het bestuur stelt u in kennis van het op 22 januari 2011 in de leeftijd van 84 jaar overlijden van

Johannes Abendroth
-Joop-

Joop was vele jaren een zeer gewaardeerd lid van NRSG Wilhelm Steinitz en aansluitend van Erasmus. Woonachtig in Schiedam, vervulde hij in die jaren vele bestuursfuncties. Na het overlijden van zijn vrouw Chelly en het ondergaan van enkele operaties heeft hij enige jaren geleden besloten zijn lidmaatschap te beëindigen.

Hij ruste in vrede.

Het bestuur

SCHAAKSPEL VOOR VIER SPELERS

Dit wonderbaarlijke geheel stond opgesteld in een winkel in Bacharach am Rhein. Het spel werd genoemd: “Schlachtfeld” (let op de spelling).

Er is ook nog een handleiding - die jammer genoeg in het ongereede is geraakt – bij, waarvan de omslag er zo uit ziet:

Erasmus 1 – CHESS 1

Arie de Jong

Op de slotdag van januari kwam de rode lantaarndrager CHESS 1 op bezoek bij ons eerste team. CHESS kwam met een lege tank (3x verloren) en Erasmus was al wel wezen tanken, eerst een puntje bij Shah Mata als bijvulling voor een nog lange rit voor de boeg en na het (uit ongepaste hoffelijkheid?) voor laten gaan van De Willige Dame, later een volle tank toen Erasmus Sliedrecht 2 passeerde.

Het was dus zaak ook nu overeind te blijven. En uiteindelijk is het dan toch ook nog gelukt. Maar het heeft er om gespannen! Het begon hoopgevend aan bord 3, waar Mari Hofman blijk gaf van een vooruitziende blik toen hij op de 10^e zet Ta8 ogenschijnlijk zonder aanleiding op a7 plaatste! De partij kende wat slagwisselingen in het centrum en dat mondde uit in een vlotte aanval van Mari. Na 17 zetten kwam de volgende stelling op het bord:

Wit behoeft zich hier nog geen zorgen te maken, de directe dreiging is te pareren!

18. h3, Pf6 19. Pg3, Lh6 20. Tfe1, Lf4 21. Pf1, Tf7

De vooruitziende blik werd ons hier duidelijk, maar toch blijft de vraag: Kan Wit hier 22. g3 spelen om een vorkje mee te prikken? Een vervolg leert dan: 22...., Dxh3 23. gxf4, Lg4 24. Te3, Lxd1 25. Dxd1, Dh4 26. exd5, Pxd5 27. Tg3, Pxf4 28. Le4, Ph3+ 29. Txh3, Dxf2+ 30. Kh1, Dxf1+ 31. Dxf1, Txf1+ 32. Kg2, Td1 33. Lc3! (33. Td3?, Txd3 34. Lxd3, Td8!) 33...., Te6 34. Te3

En dit analysediagram geeft geen direct uitsluitsel op de vraag wie hier nu aan de winnende hand is, maar de kansen van Zwart mogen toch wel hoger worden aangeslagen.

In de partij ging het anders.

22. f3, Tef8 23. exd5, Pxd5 24. Lxe5

Hier gaat het voor Wit fout. 24. Le4 had hem in het zadel gehouden.

24...., Lxe5 25. Lxg6

Wit volhardt in zijn misvatting.

25...., Ld4+ 26. Kh1, hxg6 27. Te4, Df2

Als Wit nu de dame ruilt blijft hij teveel materiaal achter, dus gaf hij op.

Na deze voorspoedige start volgde een serie remises. Te beginnen met Cander Flanders, die Bas van Driel niet wist te overvleugelen. In de ruilverant van de Grünfeld probeerde Cander eens iets nieuws, maar erg veel succes leverde dat niet op. Sterker nog, hij kwam in moeilijkheden toen Zwart was binnen

gedrongen met een toren op de 2^e rij en dreigde pion a2 te snoepen.

Dit was wat wij zagen:

21. Lg4

Nu gaat de belangrijker pion d6 verloren. Een alternatief was: 21. Dd3, Txa2 22. De3, Txd6 23. Pg4, De6 24. Dc3+, f6 25. Dc7+, Df7 26. Dxf7+, Kxf7 27. Txd6, Txe2, maar ook dan is het hard sappelen voor Wit.

21...., Txd6 22. De3, Txd1+ 23. Txd1, Tc7

23...., Txa2 24. Td7, Ta1+ 25. Ld1, De6 26. Dd4!, Txd1+! 27. Dxd1, Dxe5 ziet er gezond uit voor Zwart.

24. Pd7, Dc6 25. De5+, Kh6

25...., f6 26. De7+, Kh6 27. Df8+, Kg5 28. h4+, Kxg4 29. Te4+, Kh5 (29...., Kf5 30. g4+, Ke6 31. Dxf6#) 30. g4+, Kxh4 31. Dh6#

26. Df4+, Kg7

26...., g5 27. Td6+, Dxd6 28. Dxd6+, Kg8 29. Pf6+, Kf8 30. Dd8+, Kg7 31. Ph6+, Kg6 32. Df6#

27. De5+, Kh6 28. Df4+

En zo waren beiden toch nog tevreden met deling van het punt

Evert van den Hooven was niet tevreden over zijn geleverde zettenreeks, die toch ook in remise eindigde tegen Martin van der Hidde. Hij vond zijn partij dan ook niet besprekingwaardig. Daar legt zijn grote lezersschare zich dan ook maar bij neer.

René Mersch en Leo Verhoeven voelden elkaar ook al zonder winst van een van beiden aan de tand. Het was een Siciliaan, maar het warmbloedige van moordzucht doortrokken er op los slaan in deze opening. werd niet geserveerd. Het was meer een strijd op afstand, waarbij het niemandsland vrijwel niet werd overschreden. Dit wordt het best aangetoond in het plaatje na 22 zetten:

Behoudens een loper die vergeefs op g5 emplooi had gezocht en een briesend paard dat een tegenvoeter op c6 het schaakleven had benomen, had niets de demarcatielijn overschreden. Het zal u dan ook niet verwonderen, dat na nog 5 zetten elkaar\ beloeven van uit de verte de vrede van Hillegersberg werd getekend.

Het spektakel kwam aan bord 2. Frank van Zutphen moest opboksen tegen Bart Voogt en dat wilde in het begin niet zo goed uit de verf komen. Erger, hij kwam terecht in een spervuur van samenwerkende zwarte lopers en moest een kwaliteit inleveren. Op zich een fraai gezicht, voor een liefhebber van samenwerking dan! Toch kreeg Frank er wel iets \voor terug, namelijk een prachtige loper op de lange diagonaal a1-h8, waar diens tegenspeler op die levensader van de zwarte koning voor die veroverde kwaliteit het leven had moeten laten.

Zwart staat hier voor een keuze:

- a. 25..., Dd8 26. Pf6+, Kg7 27. Pd7+, f6 28. Pxb8, Dxb8 29. f4, Dc7 30. Td3, Td8 en de kansen zijn vrijwel gelijk, hoewel Wit een tikje beter staat;

- b. De gekozen zet in de partij.

25..., Lxd5 26. exd5, Pe5 27. f4, f6 28. fxe5, fxe5

Materieel is Wit er niet slechter op geworden. Het is nu zaak profijt te trekken van door Zwart zwak gemaakte velden.

29. Lh3, Df6 30. Le6+, Kg7 31. De2! Pion et is nu het doelwit, waarna Lb2 weer is geactiveerd. De zwarte majesteit moet nu dus snel zijn biezen pakken.

31..., Kh6

Een andere vlucht is die van de dame met 31..., Dd8 Dan volgt 32. Txe5, dxe5 33. Dxe5+, Tf6 34. g4, Kf8 35. Dxf6, Dxf6 36. Lxf6, Tb6 37. Lg5, h5 38. Le3, Ke8 39. Lxc5 en Zwart kan ook dan alle hoop laten varen.

32. Txe5, dxe5 33. Lxe5, Dd8 34. Dd2+, Kh5 35. Lxb8

Op straffe van mat op g5 met de dame, kan Zwart die loper niet arresteren. Bleef over: opgeven.

Dat betekende een weldadige 3½-1½ voorsprong. Maar zou dat voldoende waarborg inhouden voor een wedstrijdzege?

Reinier Hoogeveen was de eerste die daarover twijfel zaaide. In de Slavische

opening deed hij een verdachte zet (4..., Lf5?) Maar gelukkig verzuimde Cenker Ergen hiervan te profiteren. Lang duurde de verademing niet!

Zwart staat hier nog vrijwel gelijk. Een zet als 18..., Ld6 ligt in de rede, maar er voer een rilling door de leden na het zien van Reinier's zet:

18..., Td7

Een suïcidaal zetje! Bij Wit geen aarzeling!

19. Pe5!, Td6 20. Pd3

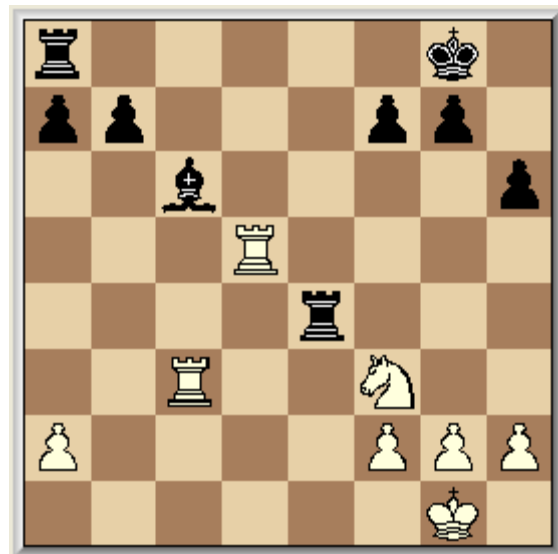
Ook 19..., Tdd8 had niet geholpen want op 20. Pd3, Dd6 volgt 21. c5...

20..., Dg5 21. Pxb4

Een vol stuk achterstand was geboren en ondanks nog heftig verzet was het lek niet meer te stoppen,

Ook Ruurd Ouwehand overkwam een licht ongelukje, maar dat bleef beperkt tot een verloren pion. Echter, ook dat manco bleek gedurende de partij een fors nadeel te zijn en ook hij wist de dweil niet goed meer te hanteren om de vloer weer droog te krijgen. Hij had Wit tegen good old Jan van Elburg, die een Damegambiet verdedigde met de – naar mijn gevoel - minder goede zet 2..., Pf6. Bij goed beantwoorden moet die zet leiden tot een spel waarin Wit een mooi overwicht in het centrum krijgt. Ruurd maakte van de gelegenheid geen gebruik. Door opschuiven van een centrumpion, gevolgd

door het niet gedekt houden van een andere centrumpion ontstond het volgende eindspel:

24. Td1, Tae8 25. h3, Te2 26. Pd4

Wit doet nu vrijwillig afstand van tegenspel op de damevleugel. Te proberen was: 26. a3, Lxf3 27. Txf3, b5 28. Kh2, f6 29. Td7, T8e7 30. Td6, Kf7 31. Tb3, T2e5 32. f4, Te3 33. Txe3, Txe3 34. Td6, Te7 En Wit kan nog aardig standhouden.

26..., Te1+

Maar ook Zwart verzuimt zijn beste mogelijkheid: 26..., Txa2 27. Pxc6, bxc6 28. Txc6, Tee2 29. Td7 (Wit moet agressief spelen) 29..., Txf2 30. Txa7, Txc7+ 31. Kh1, f6 32. Tcc7, Th2+ 33. Kg1, Txa7 34. Tc8+, Kf7 35. Kxh2 en Wit blijft 2 pionnen achter.

Er werd door gespeeld tot bijna 70 zetten, maar het lot was al eerder bepaald.

De uitslag van de wedstrijd kwam daarmee in handen van Andrzej Pietrow en de remise die hij behaalde bepaalde de eindstand op 4-4.

Maar voor het zover kwam werden alle mogelijke angsten doorstaan! Een onregelmatig damepionspel wilde niet overgaan in een Caro Kann en werd per zet nog onregelmatiger! Het kostte Pietrow veel tijd de witte opzet van het spel tegen te gaan en in tijdnood van Zwart ontstond na 23 zetten van Wit de volgende stelling:

Na 23..., Pxe4 24. Txe4, Dxb4 25. Txb4, a3 moeten beide partijen op hun tellen passen, het spel kan alle kanten op. Maar Andrzej speelde te haastig:

23..., Pd5

Nu is het spel als verloren te beschouwen.

24. Dxf8+, Kxd8 25. Pxf7, Ke7 26. Pfg5, Th6

26..., Pxf4 27. Pxb7, Kf7 28. Te1, Kg8 29. Phg5

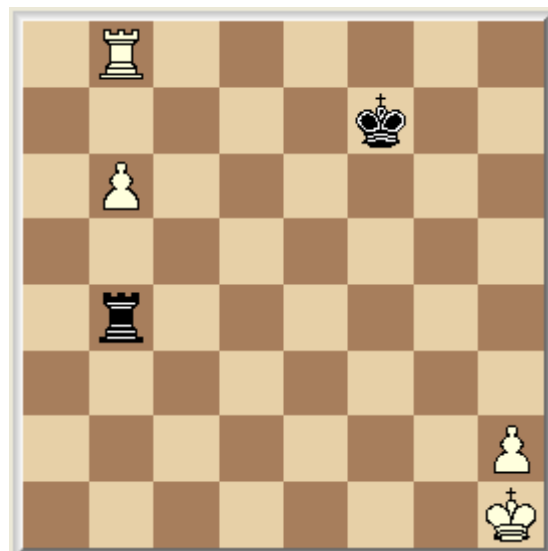
27. Tf3, Pf6 28. Pxf6, Txf6 29. Pe4, Tf7 30. Tg6, Ta5 31. Te6+, Kd7 32. Te5, Td5 33. Pc5+, Kd6 34. Te6+, Kc7 35. Te5, Kd6

Zwart hoopt nog op herhaling van zetten!

36. Pe4+, Kd7 37. Txd5, cxd5 38. Pc5+, Kc6 39. Pxa4, Pd6 40. Pc5

Met nog 2 minuten te gaan besloot Zwart te kiezen voor een wat overzichtelijker toreneindspel; het paardeindspel dat na 40..., Txf5 zou ontstaan, is ook verloren.

40..., Pxf5 41. Pe6, Te7 42. Pd8+!, Kd7 43. Txf5, Kxd8 44. Txd5+, Kc7 45. b4, Te2 46. Txb5, Kd6 47. c3, Txa2 48. Tb5, Tc2 49. Txb7, Txc3 50. Txc7, Td3 51. Tg8, Ke6 52. b5, Txd4 53. b6, Tb4 54. Tb8, Kf7

Een stelling uit het boekje! Wit moet met de koning naar de 7^e rij voor de b-pion gaan staan, vervolgens met de toren ook naar de 7^e rij gaan en de koning op de 8^e rij een schuilplaats tegen schaak bieden, dan kan de pion promoveren.

55. b7?

Wit lijkt ook nu nog gewonnen te staan, maar de tekstzet is gewoon een fikse blunder. De zwarte toren kan de witte koning nu steeds schaak geven en Wit komt dan niet verder.

55..., Kg7

Wit speelde nog door tot zet 75, waarna toch met remise de partij werd besloten.

HET VLAGGETJE VALT!

G.C.A. Oskam

Zo langzamerhand zijn we nu toch wel gewend aan de digitale tijdcontrole bij ons wekelijkse schaakonderonsje. In vroeger jaren – heel wat vroeger mag ik wel zeggen – gaf Gerard Oskam, die in de eerste helft van de vorige eeuw het schaakleven een bijzonder goed hart toedroeg, eens zijn visie op wat tijdnood vermag met schaakspelers.

Hier zijn verhaal:

Tijdnood – wij vertalen tenminste nog het Duitse woord Zeitnot, de Russen hebben het onvertaald overgenomen, gelijk zij ook Zugzwang hebben overgenomen – Tijdnood is een lelijk woord en een akelig begrip.

De spanning waarin een schaakspeler door de loop van de partij komt te verkeren is van een lagere orde dan die welke wordt aangewezen door de grote wijzer van de manometer die schaakklok heet. O. die valbijl, dat rode vaantje dat drie minuten lang is en dreigend zweeft. Drie minuten, dat is langer dan de afstand tussen gevangenispoort en guillotine, de operatie inbegrepen. En wat zouden de strijders voor humaniteit schreeuwen, wanneer de veroordeelde eens drie minuten lang de doodsangst moesten doormaken. Met ons heeft niemand medelijden, geen vriendelijke man die ons zegt: wees moedig! En de ter dood veroordeelde heeft nog alle reden gelaten te zijn, hij kan zich met zijn lot verzoend hebben, maar de schaakspeler hoopt er door te komen, en de kans op redding vergroot de angst voor de slag.

Wat er allemaal door het hoofd van schaakspelers gaat, in tijdnood. De meeste seconden worden nog verbruikt door overpeinzingen, die aan het schaakspel vreemd zijn; we denken minder aan de mogelijkheden op het bord dan aan de mogelijkheden op de wijzerplaat, op de onze – en op die van de klok van de tegenstander, die ons jaloers maakt.

Een eigen stemming heeft de tegenspeler. Deze hoopt ontegenzeggelijk op tijdsoverschrijding; zo zijn we wel. Maar hij gunt zich ook geen tijd tot denken, hij gunt de tegenstander niet te denken in **zijn** tijd, speelt zo vlug als ware **hij** in tijdnood, en speelt dan gewoonlijk slechter dan hij die werkelijk in tijdnood is. Dit is het verschil tussen de edele spanning en die welke door kwaadaardigheid verwekt wordt!

De tijdnood van de een heeft invloed op het spel van de ander. Zij die, door grote

routine, vlug denken en in tijdnood bijna niet slechter spelen dan bij ruimte aan tijd, en soms wel beter, staan in de verdenking opzettelijk in tijdnood te komen om de tragere tegenspeler tot vlug spel te verleiden. Van de grote tijdverspillers, Sämisch en Reschewsky staat de laatste stellig in deze naam. Hem deert de eigen tijdnood weinig, de tegenstander lijdt veelal onder het tijdgebrek waarin Reschewsky verkeert.

Het is interessant de virtuositeit te zien waarmee Reschewsky, die toch slechts tweehandig is, tegelijkertijd manipuleert met de stukken, de klok, de sigaret, het potlood.

Ook Sämisch doet het goed, maar zijn zenuwachtigheid slaat minder op de tegenstander over, en toch hoort die er bij! Het is merkwaardig, dat tijdnood altijd gepaard gaat aan een slechte stelling. Men zou zeggen dat het gebruik van veel tijd tot een goede stelling moet leiden, maar dat is niet waar, want het lange denken pleegt te beginnen wanneer de stelling al slecht is.

Niet altijd ontstaat tijdnood door te lang denken. Tijdnood kan ook ontstaan door niet te denken. Dit is Rubinstein gebeurd; hij was in slaap gevallen! En het was aandoenlijk te zien hoe zijn tegenstander Kostich voor de rustige voortzetting van de slaap des rechtvaardigen Akiba waakte, door het publiek op twee meter afstand te houden en tot stilte te manen. Toen Rubinstein ontwaakte was zijn koning de eeuwige slaap ingegaan.

Er zijn twee mechanische voorbehoedmiddelen tegen tijdnood.

Ten eerste: zorg steeds vijf minuten minder tijd verbruikt te hebben dan uw tegenstander.

Ten tweede: controleer u zelf niet alleen bij de dertigste zet, let er op dat u bij de tiende en de twintigste zet niet meer dan een half uur respectievelijk een uur verbruikt hebt.

En dan is er een zuiver mechanisch redmiddel tegen tijdnood: zorg dat je een

klok hebt zonder achterplankje, en draai dan spelenderwijs uw klok terug.

HET VIERDE VERLIEST DE VIJFDE

Arie de Jong

Ook de vijfde ontmoeting verliep voor het vierde niet florissant, Aan de tot nu toe behaalde 2 wedstrijdpunten kon ook ditmaal niets worden toegevoegd met de persoonlijke resultaten, die op 1 februari werden behaald bij het bezoek aan Hendrik Ido Ambacht 1.

X. van Doorn – R. Weerts	1-0
J. van Hest – J. Smit	½-½
E. v.d. Geer – W. Witvliet	½-½
J. van Gijzen – J. Simons	1-0
P. de Jonge – R. Hesselmans	1-0
P. v.d. Berg – H. Nefkens	½-½
A. Aarnoudse – R. Ansem	½-½
<u>H.Huijzer – P. Hurkmans</u>	<u>0-1</u>
	5-3

De situatie voor ons vierde wordt nu enigszins penibel!

De stand na 5 ronden met nog voor de boeg een thuiswedstrijd tegen de ongenaakbare koploper en een uitwedstrijd naar de rode lantaarn drager:

1. RSR Ivoren Toren 4	10 25½
2. Nieuwerkerk a/d IJ 2	8 22
3. WSV 2	6 21½
4. Moerkapelle 2	6 20½
5. Hendrik I. A. 1	5 20½
6. 3 Torens 2	2 19½
7. Erasmus 4	2 16
8. De IJssel 2	1 14½

René Weerts zond zijn partij in tegen Xander van Doorn. René beschikte over 1598 elopunten en Xander over 1832. In dat licht bezien is zijn nederlaag niet onverwacht te noemen.

Weerts – van Doorn

1. d4, c5

Een opmaat naar Ben Oni. Maar dan moet Wit wel 2.., d5 spelen, René bedenkt zijn eigen tegenspel met:

2. Pf3, Pf6 3. c3, g6 4. Lf4, Db6 5. Dc2, d6 6. Pd2, Lg7 7. e3, Pc6 8. Pc4, Dd8 9. dxc5, Ph5

Niet bepaald de beste zet! Goed was 9..., dxc5, maar ook dan heeft Wit niets te klagen.

10. cxd6, Pxf4 11. exf4, 0-0 12. 0-0-0!, Lh6

Zwart heeft het niet gemakkelijk en zoekt nog naar mogelijkheden.

13. g3, b5 14. De4!

Opnieuw prima gespeeld!

14..., bxc4 15. Dxc6, Tb8 16. Dc7

Jammer, jammer. Wit geeft hier veel voordeel weg. 16. Dc5, Lb7 17. dxe6, Dxd1+ Er is niet anders! 18. Kxd1, Lxf3+ 19. Le2, Lxh1 20. exf8D+, Lxf8 21. Dxa7 En het schudden van de kaarten kan voor Zwart beginnen!

16..., Lb7 17. Le2, exd6 18. Dxc4

Na deze zet keren de kansen. Nog goed was: 18. Dxd8, Tfxd8 19. The1, Te8 20. Pd4, Lg7 21. h4, Lg2 22. h5, Lxd4

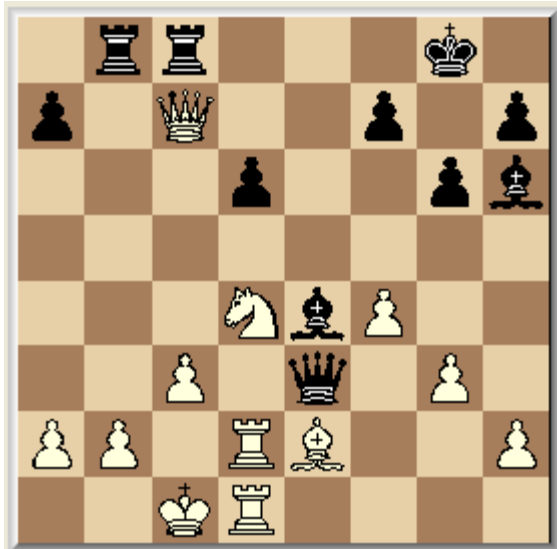
18..., Db6 19. Td2, Dxf2 20. Tf1

Sterker is 20. Dd3 en Wit staat nog altijd heel aardig.

**20..., De3 21. Pd4, Tfe8 22. Tfd1, Le4
23. Dc7**

Een regelrechte misgreep. De partij staat nu zeer wankel voor Wit. Na 23. Pc2, Lxc2 24. Kxc2 heeft Wit nog steeds alles in eigen hand.

23..., Tec8

Goed verweer is niet meer mogelijk. Dxc8 is vrijwel gedwongen... Het slot was:

24. Da5, Txc3+

Een mooie zet leidt het slot in.

25. Pc2, Txc2+ 26. Kb1, Tcxb2+

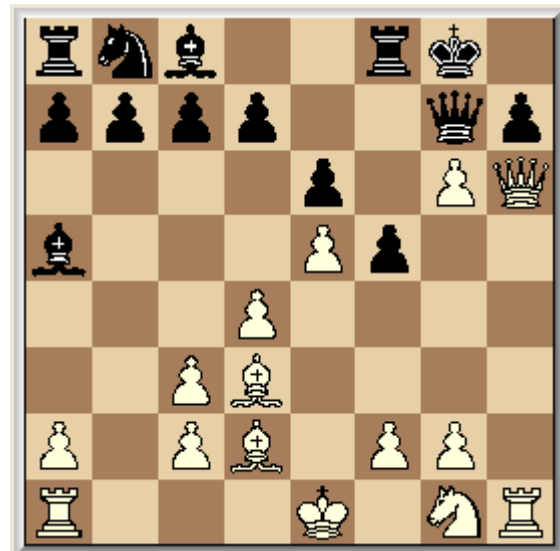
Wit geeft op.

Peter Hurkmans had daarvoor al een vol punt binnengehaald. Dat was bepaald niet van een leien dakje gegaan! Zijn eigen woorden: "Mijn opening was zwak, een gammele koningsstelling. Ik verdedigde me goed, desondanks had ik moeten verliezen. Mijn jonge tegenstander was te gretig, te ongeduldig, speelde te snel en maakte fouten". Ach, bij jonge tegenstanders gaat dat zo!

Kijk maar even mee hoe Peter zich gevoeld moet hebben.

Hendrik Huijzer – Peter Hurkmans

1. d4, Pf6 2. Pc3, e6 3. e4, Lb4 4. e5, Pe4 5. Ld2, Pxc3 6. bxc3, La5 7. Ld3, 0-0 8. Dh4, g6 9. Dh6, f5 10. h4, De7 11. h5, Dg7 12. hxg6

De jeugd heeft zich al dрист op de aanval gestort en in het vervolg toont hij aan dat hij prima weet waar Abraham de mosterd haalde! Als hij zo door gaat, zal hij het nog ver brengen!

12..., Dxc6

Terugnemen met de pion is ook mogelijk: 12..., hxg6 13. Dxc7+, Kxc7 14. Lh6+, Kg8 15. Lxf8, Lxc3+ en ook een witte toren gaat van het bord.

13. Pf3, Dxh6 14. Txb6, Kg7 15. 0-0-0!, Lxc3! 16. Lg5

Beter 16. Tdh1 merkt Peter op.

16..., Pc6 17. Tdh1, Tg8 18. Txb7+, Kf8 19. Lf6, Lxd4 20. Th8, Lxf2

Zwart rooit het hele boerenland.

21. Txc8+, Kxc8 22. Th8+, Kf7 23. Pg5+, Kg6 24. Le2

24. Tg8+, Kh5 25. Le2+, Kh4 en Wit heeft dan keuze uit Pxe6, Pe4, Pf7, Ph3 en Ph7 allemaal met mat met de loper op f6!

Ja, het geluk was met Peter!.

Hoe ging het verder?

24..., Pxe5 25. Lh5+, Kxf6

Oei, pion e5 is er niet meer...

26. Ph3, Le3+ 27. Kd1, b6 28. Ke2

Te gretig, merkt Peter op.

28..., La6+

Nu gaat ook de witte toren op h8 er aan...

Wit geeft op.

Met recht, een benauwde en onverwachte ontsnapping.

Harry Nefkens speelde een knappe en vrij gave partij met Zwart tegen Van den Berg, met als verdiend resultaat remise.

Een zelfde resultaat boekte ook De Boer en ook in die partij liep alles op rolletjes.

Rens Hesselmans overspeelde tegen Piet de Jonge zijn hand en die zit ook nu nog in het gips! Ook Joram Simons onderging het nederlaaglot, waarvan ik helaas geen inzage heb gehad.

Jan Smit had in het begin alles keurig genoteerd, maar in het verre verloop kwam daar de klad in, als gevolg waarvan ik het verloop niet heb kunnen vaststellen. Ooggetuigen verklaren, dat aan beide zijden nieuwe dames het bord kwamen opvrolijken, maar ook dat verheugende verschijnsel kon de remise niet verhinderen.

Aan het slot van de voorstelling was er nog een remise en wel die van Ron Ansem.

Aan beide zijden sneuvelde in het gevecht slechts een pion, de rest van het materiaal bleef ongedeerd. Na 2½-4½ in ons nadeel, en met nog 9 minuten te gaan, werd in onderstaande stand tot remise besloten:

Maarrrr: 29. hxg6+, Txg6 30. Dh5, Dg8 31. gxf5, exf5 32. Ph4, Taa6 33. Txg6, Pxg6 34. Tg1, Phf8 35. Pxf5, Lxf5 36. Dxf5+, Kg7 37. Dh5, Kf7 38. f5, Ke8 39. Lxh6 zou bij Ron een zwarte ruïne hebben achtergelaten...

DE TRIOMF VAN DE VERDEDIGING

Vertaling Arie de Jong

Martin Beheim-Schwarzbach verzamelde een honderdtal bijzondere schaakpartijen uit de vorige eeuw en catalogiseerde die in een Duits boekwerk onder diverse stijlen, zoals de mataanval, de positionele partij, overwinningen op een andere vleugel, de kunst van het eindspel, vredelievende besluiten, gevechten van man tegen man en ook de kunst van de verdediging.

Uit die laatste categorie een dramatisch gevecht uit het toernooi te New York 1909:

Marshall – Capablanca

In deze partij laat Marshal in zijn ontembare aanvalslust zijn damevleugel verwoesten en dat alles om zijn troepen op de vijandelijke koningsvleugel in stelling te kunnen brengen. Zwart verdedigt zich taai en koudbloedig. Hij wijst de ene na de andere agressieve conceptie af en dat op het scherpst van de snede. De witte stukken worstelen zich in alle vormen op weg naar de vijandelijke veste en hoe vaak ook de aanvallen worden geparceerd, Wit vind steeds nieuwe wendingen en komt steeds in een nieuwe golf op de koning af. Vergeefs, de verdediging is op meesterlijk niveau, struikelt nergens en uiteindelijk moet Wit de wapens neerleggen, een nederlaag even eervol als de overwinning van Zwart.

1. d4, d5 2. c4, e6 3. Pc3, Pf6 4. Lg5, Le7 5. e3, Pe4
De Lasker methode van bevrijding van Lc8

6. Lxe7, Dxe7 7. Ld3, Pxc3 8. bxc3, dxc4 9. Lxc4, b6 10. Df3, c6 11. Pe2, Lb7 12. 0-0, 0-0 13. a4

Het begin van het drama: deze zet is lichtzinnig want de pion wordt zwak.

13..., c5 14. Dg3, Pc6 15. Pf4, Tac8 16. La2, Tfd8 17. Tfe1, Pa5 18. Tad1, Lc6 19. Dg4, c4!

Wit had in plaats van deze zet, graag 19..., Lxa4 gezien. Het antwoord zou dan zijn geweest: 20. Pxe6, fxe6 21. Lxe6+, wat een goede zaak zou zijn.

20. d5

Wit geeft de a-pion vrijwillig af en bouwt in het vervolg een scherp drukspel op.

20..., Lxa4 21. Td2, e5 22. Ph5, g6

Na 22..., Df8 zou dan 23. d6, de zwarte dame hebben pat gezet. Maar de zwakte van veld f6 gaat het Zwart nu moeilijk maken.

23. d6, De6 24. Dg5, Kh8

Echter niet 24..., Txd6 25 Dh6, gxh5 26. Txd6!

25. Pf6, Txd6 26. Txd6, Dxd6

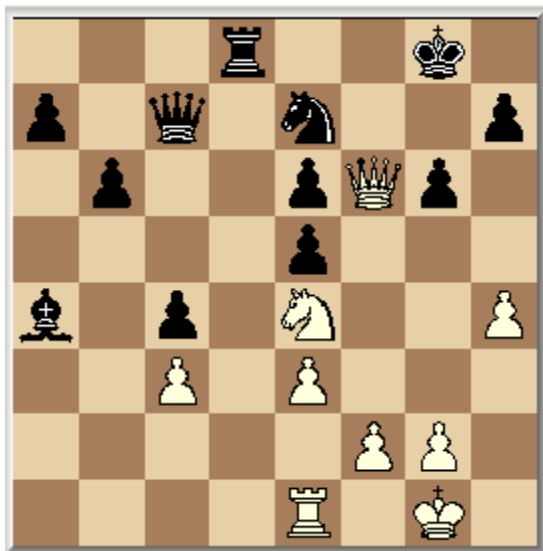
Wit bekommert zich niet om een tweede pionverlies, hij gaat voor de winst.

27. Lb1, Pc6 28. Lf5!, Td8

Niet 28..., gxf5 29. Dh6...

29. h4, Pe7 30. Pe4, Dc7 31. Df6+, Kg8

32. Le6, fxe6

De strijd scherpt zich steeds meer toe.

33. Dxf6+, Kf8 34. Pg5, Pg8!

Een zet die drie punten verdedigt: h7, f7 en f6.

35. f4, Te8

Niet om de dame aan te vallen - want slaan op e6, zou via Pxe6+ zinloos zijn - maar om f7 nogmaals te dekken.

36. fxe5, Te7 37. Tf1+, Kg7 38. h5, Le8

Zwart heeft nu alle beschikbare krachten voor de verdediging verzameld en ziet de laatste aanvalsgolf rustig tegemoet.

39. h6+, Kh8

Niet 39..., Pxf6 wegens 40. Df6+. De ingeklemde koning levert nu nieuwe dreigmotieven op.

40. De6, Dc5

En nu niet 40..., Dxd6 41. exd6, Txe3 42. Tf8 met de verschrikkelijke dreiging 43. Txe8 en 44. Pf7#

41. Dd4, Txe5

Ook hier was nog de kans te struikelen: 41..., Dxe5? 42. Dxe5 gevolgd door 43. Tf8. Na de tekstzet zou 42. Tf8, Dxf8 43. Dxe5+, Df6 enz. niets meer opleveren.

Rest nog een laatste grap:

42. Dd7, Te7

En Wit gaf op. Eigenlijk had hij als laatste grapje nog 43. Dxe8 moeten spelen in de hoop dat Zwart dan 43..., Txe8 zou doen met als slot 44. Pf7#. Maar Zwart had dan toch nog 43..., Dxe3+ gehad en dan verder geantwoord hebben met 44..., Dxe5.

HET DERDE KREEG IN HET VEEN EEN NATTE VOET

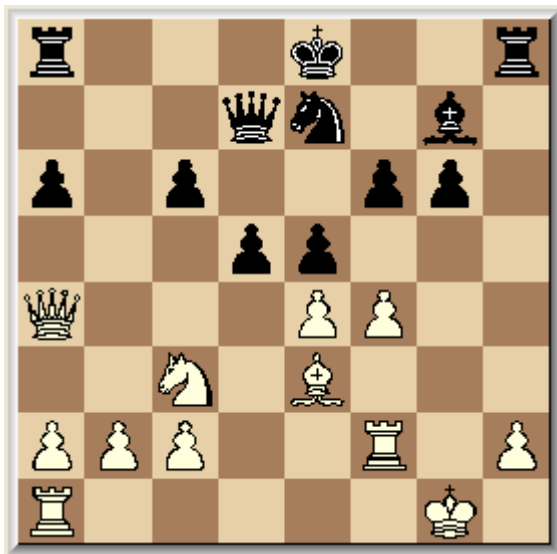
Arie de Jong

In de ontmoeting WSV 3 – Erasmus 3 was het op 10 februari een beetje slootje springen! Leek het er lang op dat we met gemak de overkant zouden halen, kregen we toch bij het neerkomen nog een nat voetje!

We gingen vlot van stapel.

Lucian Mihailescu moest dan wel een halfje toestaan aan bord 3 – de lichte stukken verdwenen, net als de dames snel van het tapijt en wat overbleef, was het uitspelen niet waard, hoewel Lucian een pietsie beter bleef staan - maar er werd snel gescoord door Bram de Knecht, aan bord 2, en door Patrick van der Velden aan bord 1. Dat was in no time een 2½-½ voorsprong!

De tegenstander van Bram liet al snel zijn koningsstelling ruïneren en na 16 zestien kwam dit op het bord:

Wit moet hier 17. exf5! doen, waarna na 17..., fxe5 18. dxe5, cxd5 19. Dxd7+, Kxd7 20. Tf7, Ke6 21. Txd7, Pf5 22. Txd6+, Kf7 23. Tg5, Pxe3 24. Te1, d4 25. Pe4, Tab8 door Zwart had gebikkeld moet worden!

Wit speelde echter:

17. Td1, d4

En nu is 18. Lc1, Dg4+ 19. Tg2, Dh6 20. Pe2, Lh6 21. c3!, exf4 22. Lxf4, dxc3 23. bxc3, Dc5+ nog altijd goed voor gelijk spel.

Maar het opstapelen van verkeerde beslissingen ging verder met:

18. Tf3, De6!

En nu prikt de vork wel in het vel!

19. f5, gxf5 20. exf5, Pxf5 21. Pd5

Ook 21. Txf5, Dxf5 22. Dxc6+, Kf7 zou Wit niet hebben geholpen.

21..., Dxd5 22. Txf5, De4 23. Lxd4, Dg4+ 24. Kf2, Txd2 25. Ke1, De2#

Een bruto einde!

Ook Patrick kwam al snel in het voordeel en werd even later nog verder in het zadel geholpen.

18..., Dd7?

Het paard staat gezadeld klaar en Patrick bestijgt onvervaard het edele dier.

19. Db3+, Kh8 20. Dxb6

Galopperen maar!

20..., Dxe4 21. Pgf3, Tb8 22. Dxa6, Lxd4

23. Pxd4, c5 24. The1, Db7 25. Dxb7,

Txb7 26. Pb3, Tfb8 27. c4, Tb4 28. Te4,

Td8 29. Td5, Kg8 30. Pc1

30. Pxc5 had ook gemogen, maar na de tekstzet gaf Zwart zich eveneens gewonnen.

Daarna stakte de scoringsmachine even.

John Helstone liep tegen een heftige koningsaanval op. Die kwam voort uit een schijnoffer, dat John met een paard bracht.

Zwart staat hier iets minder en 23..., g6 zou de zaak aardig gesloten houden.

John bracht hier het paard naar de speelwei:

23..., Pxd2 24. Txd2, f4 25. Dd2, fxd3+ 26. Txd3, Tad8

Een onachtzaamheid, Wit profiteert.

27. Dxd6, Df7 28. Td1, Td7 29. Tg4

Wit heeft hier al de mogelijkheid Zwart in gijzeling te nemen: 29. Txd7!?, Dxd7 30. Tg4! Zwart zit dan in de afwachtpositie! Bijvoorbeeld: 30..., Tf7 31. Dh5, Ld7 32. Dxe5 (Wit neemt wat boeren uit de strijd en de dan ontstane overmacht aan witte agrariërs geeft Wit de zege in handen) 32..., Tc8 33. b3, Tc6 34. c4, Tc8 35. c5, Dxd4 (het geduld wordt te lang op de proef gesteld) 36. fxd4, Tcf8 37. Dd6, Tc8 38. Kg3, Tc6 39. De5, Le8 40. h4 (de tractoren worden aangezet) 40..., Tfc7 41. b4, Td7 42. Le2, Tg7 43. g5, Kh8 44. Lg4, Lf7 45. h5 en het wachten is op het moment dat Zwart wordt weg gewalst.

29..., Tee7

De Maginotlinie is klaar, toch wil Wit wel uit de loopgraven komen.

30. Th4, Kf8 31. Dg5, Df6 32. Th8+, Kf7 33. Dh5+, g6 34. Th7+, Kf8 35. Dh6+, Tg7 36. Txd7, Txd7 37. Tg3, Kf7 38. Dg5, Df4 39. Dxf4, exf4

En zo overleefde John de Beeldenstorm, maar die ene boer achterstand deed hem – in dit koude jaargetijde – uiteindelijk toch de das om.

Uw optekenaar van dit spannend verhaal had weer een punt aan ons totaal moeten toevoegen, maar een black out haalde dit voornemen onderuit.

Het relaas luidt:

Prins – De Jong

Gelukkig staat er nog een streepje tussen...

1. e4, Pf6

Op een luie avond, het wapen!

2. e5, Pd5 3. c4, Pb6 4. d4, d6 5. Pf3, Lg4

Meestal speel ik hier 5..., Pc6, gevolgd door Lf5. Maar, als gezegd, een luie avond...

6. h3, Lf5 7. Pc3, Pc6 8. Lf4, dxe5 9.

Pxe5?, Pxd4 10. c5

Goed beschouwd is het spel al uit, maar bij het doorrekenen ontdekte ik vele valstrikken die Wit nog in voorraad heeft.

Zo laat 10..., c6 (dat ik eerst van plan was om Lb5+ te ontgaan, wat dan weer gevolgd kan worden door Pxc6, bxc6 en Lxc6) na 11. Tc1. Pe6 12. cxb6, Pxf4 13. Df3, g5 14. g3, f6 15. Pxc6, bxc6 16. gxf4, axb6 17. Dxc6+, Kf7 18. Lc4+, e6 19. Td1 geen gelukkig gevoel na. Verworpen dus. Zo ook 10..., Pc8 11. Lc4+, c6 12. Pxc6 en het Zwarte kaartenhuis rammelt als in een aardbeving. Het werd dus dan toch maar:

10..., Pc2+ 11. Ke2, Pxa1 12. cxb6

Het hobbelpaard op a1 wordt later ook nog het slachtoffer van de Filistijnen, dus veel Zwart materiaal overwicht blijft er niet over.

12..., Dxd1+ 13. Kxd1, axb6 14. g4

Hier had ik verwacht: 14. Lb5+, c6 15. Pxc6, Ld7 16. Pd4, Lxb5 17. Pdx5 en veel is er dan van het Zwarte gewin niet meer over, misschien zelfs in tegendeel... U begrijpt mijn twijfels, voordat ik tot 10..., Pc2+ over ging, maar het is maar een potje schaak en de dood was ver en de gladiolen wachtten! (Overigens een opmerking van mijn tegenstander!).

14..., 0-0-0+ 15. Kc1, Le6 16. Lc4

Zo lachte het geluk me dan weer toe en de rust keerde weer in mijn stormachtige brein. Ik had gerekend op: 16. Kb1, f6 17.

Pf3, Pb3 18. axb3, Lxb3 19. Le3, e5 en hoewel de weg dan nog lang is, is er ook vrij uitzicht! Geen koddebeiers in de buurt, die mijn snelheidsoverschrijdingen met 2 kilometer per uur op een vrijwel lege weg weer eens (in enkele tientallen jaren voor de 10^e maal!) met € 33.- (inclusief € 6.- administratiekosten, wie bedenkt zoiets?) zou willen afstraffen...

Neen, gewoon een luie avond!

16..., Lxc4 17. Pxc4, Td4 18. Lxc7!

Weet zo'n valstrik! Wakker blijven dus!

18..., Txc4 19. Lxb6

Even tellen, er blijft een kwaliteit over, genoeg dus.

19..., e6 20. Kb1, Lc5 21. Lxc5, Txc5 22.

Kxa1, Td8 23. a3, Tc4

Ik was bedacht op paardvorkjes...

24. Te1, Tcd4 25. Tc1, Kb8

Voorzichtigheid is de moeder!

26. Ka2, Td2 27. Pe4, Te2 28. Tc4

En ach, U raadt het al...

28..., Td5

Ja, ik zag het direct, maar ik kon niet meer terug... Had ik nu maar mijn eerste ingeving, 28..., f5 gevolgd!

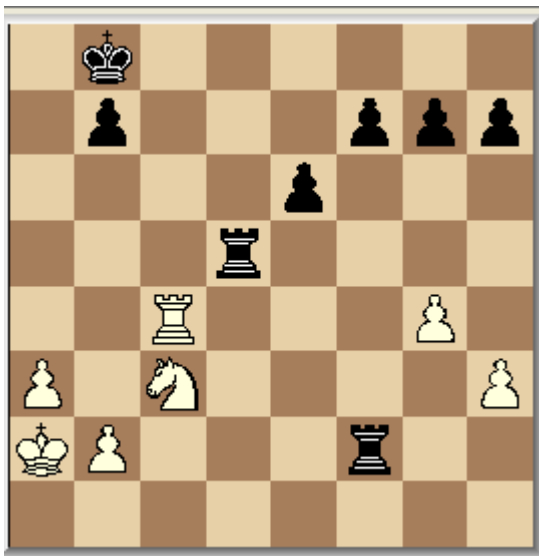
29. Pc3

Gewoon net doen of het zo hoorde! Geen spier vertrekken.... Doorpakken gelijk!

29..., Txf2

Ik had dus niet gelijk moeten doorpakken!

29..., Tc2 moeten spelen! De grond voel je dan toch even wegzinken.

30. Pxd5, exd5

Een pion meer voor Zwart, toch wist ik het eindspel niet te winnen. Het gestuntel zal ik u besparen. Het werd remise.

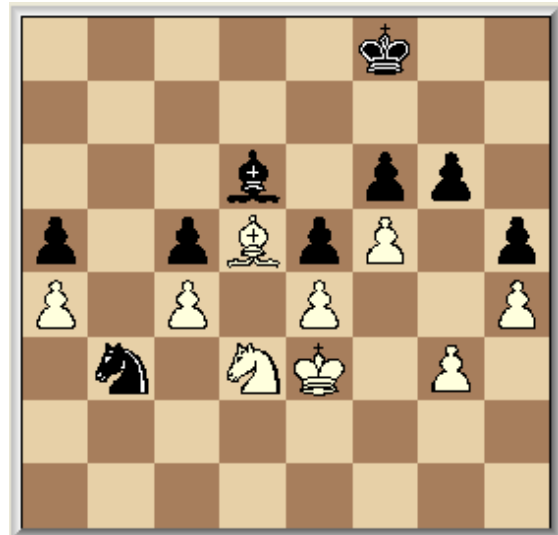
Tussenstand 3-2, een veilig gevoel. En dat werd nog versterkt toen de uitslag van Emiel Verhoef zichtbaar werd

Uit een Pirc ontstond een moeilijke strijd, waarin het lastig was voordeel te behalen.

Nadat het zware materiaal het bord had verlaten en Zwart een dubbelpion had opgelopen, kwam er meer tekening in de strijd. De dubbelpion verdween, zodat Emiel eindelijk iets in het voordeel kwam.

Maar ook toen was het moeilijk dat in winst om te zetten. Een zwart paard drong binnen bij de witte partij en tastte de basis aan van de pionnenformatie op de damevleugel. Dat paard maakte inderdaad een pion buit en zo was materieel de zaak weer in evenwicht.

Een bijzondere omstandigheid was dat na 42 zetten Emiel begonnen was aan de laatste 4 minuten, waar Zwart er nog 32 tot zijn beschikking had...

43. fxg6, Kg7 44. Lf7, Pd4 45. Pf2

Dit paard baant zich een weg naar de overkant.

45..., Pc6

Zwart kon hier tegenspel krijgen met: 45..., f5 46. exf5, Pxf5+ 47. Kf3, Le7 48. g4

a. 48..., Pxf4+ 49. Ke4, Pxf6 50. Lxg6, Kxg6 51. gxh5+, Kxh5 52.

Kxe5, Ld8 53. Pd3 en Wit gaat op weg naar de zwarte pionnen;

- b. 48..., hxc4 49. Pxc4, Lxh4 50. Ke4, Pe7 51. Kxe5, Le1 52. Ke6, Pxc6 53. Lxc6, Kxc6 54. Pe5+, Kh5 55. Kd6, Lb4 en ook nu verovert Wit de zwarte pionnen, moet Zwart de loper voor de c-pion geven en wint de a-pion, gesteund door het paard, de strijd.

46. g4, hxc4

Beter: 46..., Pd8

47. Pxc4, Pd8 48. h5, Pxf7 49. gxf7, Kxf7 50. Ph6+, Ke8 51. Pf5, Lf8 52. h6, Kf7 53. h7, Lg7 54. Pd6+

Nu knapt het paard de klus op!

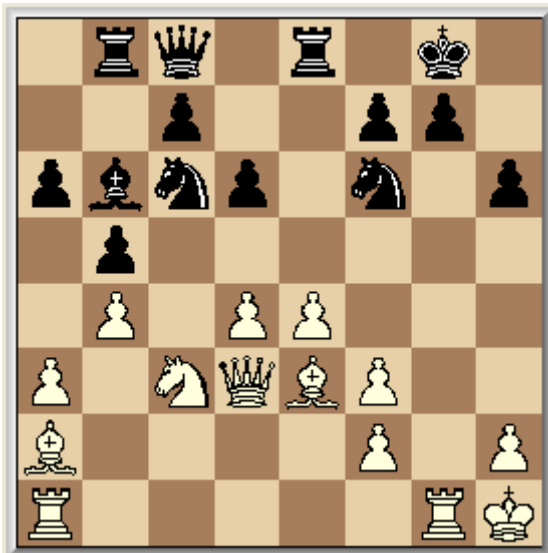
54..., Kg6 55. Pb7, Kxh7 56. Pxa5, Lf8 57. Pb7

De weg voor de a-pion ligt open, Zwart geeft op.

Knapt gedaan door Emiel, in weinig tijd!

De euforie werd daarna getemperd.

Rens Hesselmans, vervanger voor Pijpers, die dit seizoen niet kan uitkomen voor ons team, kreeg een veelbelovende stelling uit een Italiaan. Na 18 zetten ontstond dit beeld:

Rens deed de voor de hand liggende zet. Gelet op het feit dat hij kortgeleden deze hand ernstig bleesde, een begrijpelijke handeling! Toch, lijkt mij, is het uitvoeren

van zetten met een niet gebleesde hand (in zijn geval de linker) te overwegen!

Ongetwijfeld zou hij dan gekozen hebben voor: 19. e5!, Pxe5 (andere zetten zijn nog slechter) 20. fxe5, Txe5 21. Dg6, Df8 22. Dxf6, Lxe3 23. fxe3, Kh7 24. Dxf7 en ook de minder goede hand zou dan de weg naar winst wel hebben kunnen aanwijzen!

Maar het werd, zoals gezegd, de voor de 'hand' liggende zet:

19. Lxh6, Ph5 20. Pe2, Dh3

In het hol van de leeuw! Daar moet je direct wat aan doen, namelijk 21. Lxg7!, Pxc7 22. Tg3, Dh6 23. Tag1, Pe7 24. Txc7+, Dxc7 25. Txc7+, Kxc7 26. Dd2 en Wit heeft een sterk staand (toch wel gewonnen) eindspel voor de boeg.

21. Lf4?

De zere hand...

21..., Pxd4 22. Lg3, Pe6

Van de dreigende witte aanval op de zwarte majesteit is weinig meer te zien. Erger, Zwart maakt zich op voor snode plannen.

23. Tg2, Pxc3+ 24. Pxc3

Een slechtere beslissing is niet mogelijk! Zwart speelt gewoon 24..., Dxc2+ 25. Kxc2, Pf4+, verovert de dame terug en heeft een kasteel in zijn zak gestoken!

24..., Pf4

Het kan, maar toch...

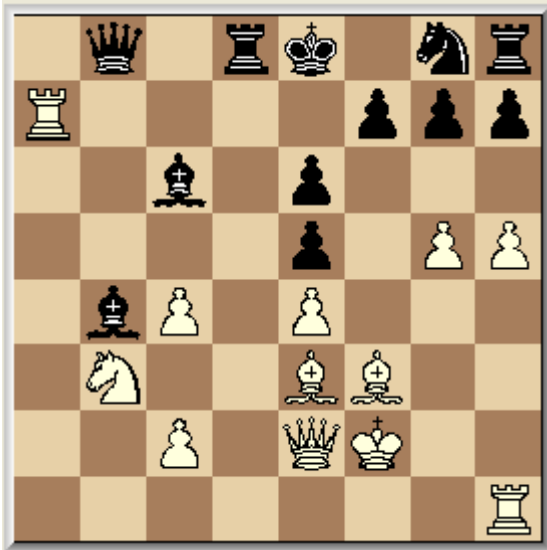
25. Df1, Dxc2+ 26. Dxc2, Pxc2 27. Kxc2

Daarna ging het snel bergafwaarts en de nul was niet te vermijden.

Daarmee was het 4-3 geworden en nog was er hoop.

Cor van As had aan het laatste bord de eindstand in handen. Het werd een aardige Siciliaan, waarin beiden kansen hebben gehad. Lang ging het gelijk op.

De laatst bekende stelling was na de 25^e zet van Wit:

De kansen waren toen nog nagenoeg gelijk. De verdere papieren optekeningen van de Zwartspeler lieten mij toen in raadselen achter. Ik vermocht ze niet op te lossen, dus ik wordt toch een dagje ouder....

Wel is het resultaat bekend: Zwart verloor. En zo kwamen we in het veen toch nog aan een nat voetje!

HOFMAN'S VERTELLINGEN

Arie de Jong

De bekerstrijd tussen Erasmus en Shah Mata bestond uit 3 remises en een vertelling van Hofman.

Op 14 februari vond de match plaats in een volle zaal, want ook WSV was op bezoek bij ons tweede team.

De Nimzo opening van Bram Steijn liep over in een Konings Indische verdediging gehanteerd door Mari. Niet Wit maar Zwart nam het initiatief op de damevleugel. Dat mondde uit in het bezit van Zwart van de open lijnen.

21. Pxd5, Dxe2 22. Dxe2, Txe2 23. f4, Ld8

Niet duidelijk is: 23..., Txb2 24. Lf3, Txb2 25. f4, Lf3 26. Txf1, Txa2 27. Pc3, Tac2 28. Pe4, h6 29. Pf2, Thxf2 30. Txf2, Txf2 31. Kxf2, hxg5

De pionnenovermacht is duidelijk, maar winst is nog ver weg.

24. Tf2, Txf2 25. Kxf2, Ld3 26. Te1, Txb2+ 27. Kg1, Kf8 28. a4, La5 29. Te3, c4

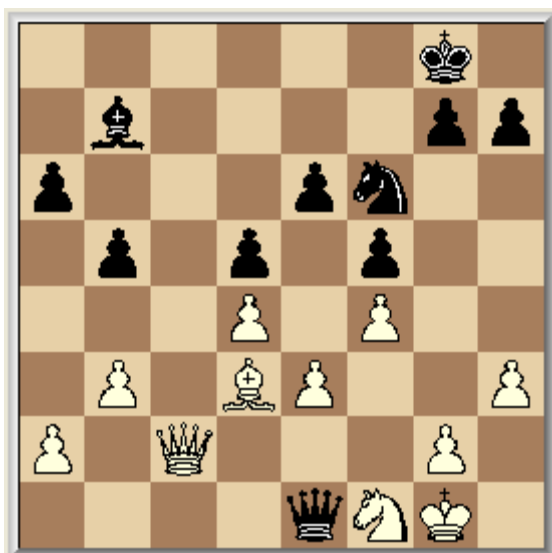
De witte positie rammelt aan alle kanten.

30. Pf6, Lc3 31. Te8+, Kg7 32. Pd5, Ld4+

Wit geeft op. En met deze Vertelling was het gevecht om de beker in feite al beslist. Er restten nog 3 partijen en die eindigden allen onbeslist.

Klaas de Ruijter en Cander Flanders probeerden vergeefs voordeel te krijgen. Het resulteerde in wat afruilbewegingen en vastlopende pionnenformaties. Ook een inval via een diagonaal of een open lijn was tot mislukken gedoemd.

In deze slotstelling werd de vrede getekend:

Zwart moet met de dame retireren naar a5 om te voorkomen dat Wit alsnog heel goed komt te staan.

Leo Verhoeven wist ook al geen bres te schieten in de stelling van Theo van der Sluis. Theo bracht een Pirc op het bord, maar gedurende de partij werd het evenwicht niet verbroken. Na 38 zetten werd ook hier de uitslag op remise bepaald.

Als laatste was Andrzej Pietrow nog in de slag met John Onderdelinden. Maar ook daar kwam geen beslissing ten voordele en daarmee was de uitslag van de ontmoeting bepaald op 2½-1½ in ons voordeel.

Nu op naar Spijkenisse in de halve finale!

OOK WSV 1 HOUDT ONS AF VAN DE ZEGE

Arie de Jong

Team 2 verzuimde op 14 februari afstand te nemen van de onderste regionen in klasse 1B. Aan de 3 in vorige ontmoetingen verzamelde wedstrijdpunten hadden broodnodig er weer eens twee aan toegevoegd moeten worden, maar ook deze ontmoeting liep uit op een gelijk spel.

Het begin was niet hoopvol! Rap gingen enkele partijen verloren, te beginnen met Frits Steenbergen. Tegenstander Dannis probeerde een Blackmar gambiet, waar Frits niet op ging. Hij leidde de partij in de banen van het Frans. Toch kreeg Wit terreinoverwicht, dat door een snelle opmars van de f-pion werd vergroot. Er moest dus nauwkeurig worden verdedigd.

16. f6

16. f6, Dxc2 en Zwart kan gaan werken aan bevrijding van zijn stukken.

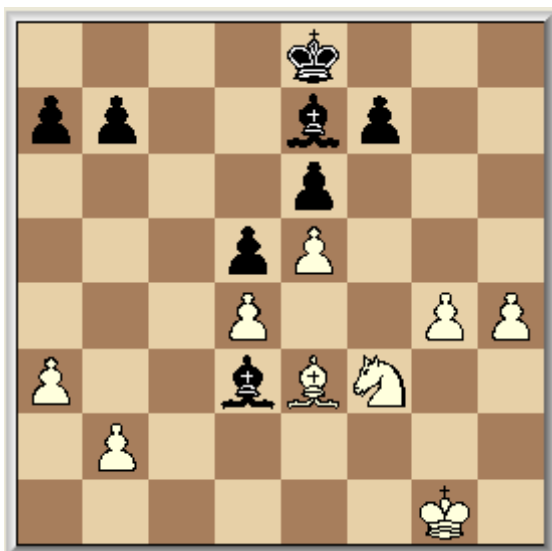
16..., h6 17. Lxg6, Dxc2

En daarmee heeft Wit een pion veroverd.

Toch had Zwart het stukoffer kunnen aannemen, maar of dat raadzaam was? 17..., f6 18. Dxc2, Ke8 19. Lg5, Lxg5 20. Dxc2, Kc7 (20..., Ke8 leidt na 21. Tf7 tot mat) 21. De7, Kb8 22. Tac1, Lc6 23. Dd6+, Dc7 24. Dxe6, Dd7 25. Dg7 en Wit heeft ondanks een stuk minder goede vooruitzichten.

18. Lxc2, Tc8 19. Ld3, Th3 20. Tf3, Txf3 21. Pxf3, Pc4 22. Lxc4, Txc4 23. Tc1, Lb5 24. Txc4, Lxc4 25. a3, Ld3 26. h4

Wit begaat een vergissing, Zwart kan nu met 26..., Le2 pion h4 confisqueren en daarna op remise aan koersen.

26..., Kf8

Maar Zwart overzag de mogelijkheid... Uiteindelijk bleef Wit nu de zaak meester en sloot winnend af.

Paul Wilhelm kon de achterstand niet inlopen. Integendeel, ook hij verloor. In het middenspel ging - onnodig - een pion verloren

15. e4?

Met 15. Tac1 had Wit een gave stelling kunnen behouden. Nu gaat een pion verloren (als gevolg van een miscalculatie).

15..., Pfxe4 16. Pxe4, Pxe4 17. Pd4

De extra pion werd secuur door Zwart tot gelding gebracht.

Dit onfortuinlijk begin werd snel goedge maakt door Jaap van Meerkerk, die

wel inging op een Blackmar Diemertje. Wel moest hij voor de verkregen pion flink in de remmen toen Wit zijn offensief alsnog probeerde op te starten.

Duidelijk is dat dit zogenaamde offensief gedoemd is te mislukken.

22..., fxe5 23. Dc7, gxh5 24. Lc2, Kh6 25. Dxb7, Dd6 26. Kg2, h4 27. Td3, Tab8 28. Dxa7, Txf1 29. Kxf1, Tf8+ 30. Kg2, Df4 31. d5, Df1+ 32. Kh2, Tf2+

Dameverlies is onvermijdelijk, maar ook daarna is mat niet te ontlopen.

Wit geeft op.

Jan de Korte liet de achterstand weer vergroten. In een warrig gevecht met Wim Mulder bleef hij aan het einde niet overeind. Een hoogstaand gevecht als in een vorig treffen, waarin diverse zetten vochten om uitroepetekens, bleef ditmaal uit. Jan werd niet vermalen door Mulder maar hij trok wel aan het kortste eiend. Ook ditmaal heb ik de partij niet goed kunnen reconstrueren uit het pennengeweld en dwingende situaties, die om een diagram schreeuwden, deden zich niet voor. Maar een nul blijft altijd rond!

Tussenstand: 1-3.

Bij Pim Kleinjan kwam de victoriereeks los. Ton Kuiper wist hij van kuiperijen af te houden. Bij zo'n naam ben je immers dubbel gewaarschuwd! Tijdens de partij geschiedde weinig schokkends. Op de damevleugel deden zich wat schermutselingen voor tussen elkaar

beconcurrerende pionnen, waarna Wit trachtte een aanval te ensceneren.

Wit had hier 22. f4-f5 gespeeld. Zwart staat in deze stelling toch wel iets beter. Hij heeft 2 gedekte vrijpionnen op b4 en d5, plus een pion extra.

22...., exf5 23. Txf5

Wit moet hier al een vermetel plan hebben gehad. De loper op d4 bestrijkt veld h8 en kan in stelling worden gebracht als de zwarte g-pion naar voren wordt gelokt en daarna de witte toren op h7 het beslissende gaatje slaat voor de witte dame met een fraai mat in het vooruitzicht...

23...., Pb6 24. a5, Pc4 25. a6, Lc6 26. Lxc4

Wit had beter gedaan door 26, Lxc6 te spelen, na 26...., Txc6 27. a7, Dc8 28. Dg4, Tg6 29. Df3, Ta6 30. Txf7, Txf7 31. Dxd5, Lf8 32. Txc4, Db7 33. Dxb7, Txb7 34. Tc8, Tbx7 35. Lxa7, Txa7 36. Pd4 loopt het nogal los.

26...., dxc4 27. Txc4, Dd5

Ook Pim laat zich niet onbetuigd, mat in 1 staat op de rol.

28. Dc2, Ld7 29. Th5

Het plan, het plan!

29...., g6 30. Txb7

Het plan, het plan.

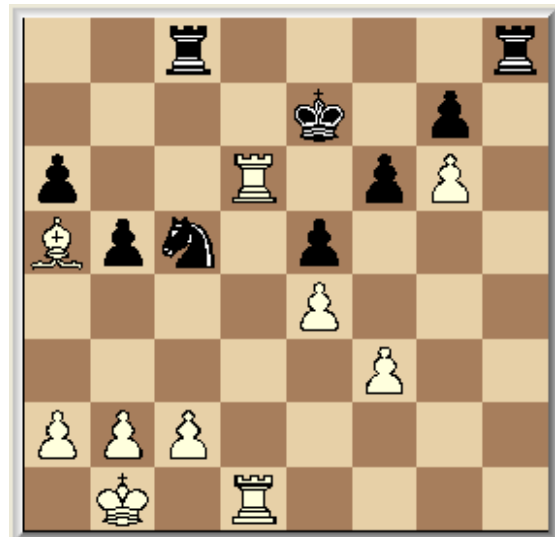
30...., Kxh7

Wat hardhandiger is 30...., Txc4 31. Dd2, Kxh7...

31. Txc8, Txc8 32. Dd3, Tc3

Maar ook hierna vond Wit het welletjes.

Gilles Donze bracht de stand weer op gelijke hoogte, door Peter de Louw aan de zegekar te binden. Na 28 zetten was deze positie ontstaan:

Wit staat zo goed als gewonnen. Maar als zo vaak, ook hier moest uw scribe verder zoeken in een bos van geschreven misvattingen op het notatieformulier. Het lukte niet het vervolgverhaal te componeren, dus moet u er maar genoeg mee nemen dat aan de overwinning niets heeft ontbroken.

De toch al losgekomen euforie kreeg nog meer reliëf toen ook Reinier Hoogeveen het punt binnen bracht. Nadat veel materiaal al in de prullenbak was verdwenen bood Teun van der Linden, met zwart spelend, op de 22^e zet remise aan.

Een alleszins gewettigd voorstel! De enige maar is, dat het zo vroeg op de avond gebeurt en daar kan nog aan worden toegevoegd: Zo leer je nooit eindspelen spelen! Reinier waagde het er maar op en zo'n dertig zetten verder had hij de buit binnen.

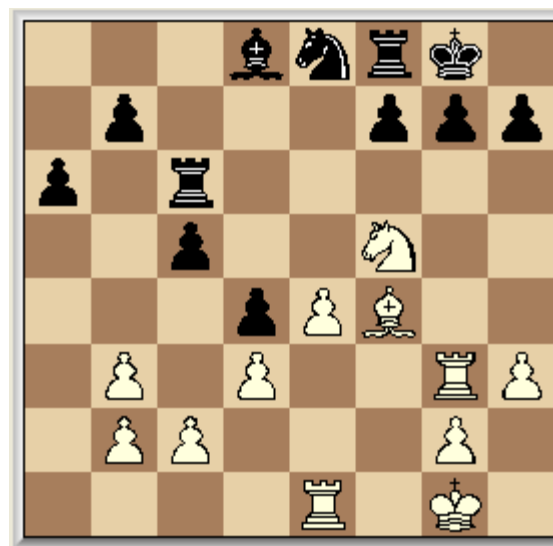
23. f3, Kf8

Direct 23..., Tb4 had zijn voorstel kracht kunnen bijzetten. 24. Ta8+, Le8 25. Pb5, Txb3 26. Pc7, Kf8 27. Lb5, Te3 28. Lxe8, Pxe8 29. Pxd5, Te5 30. Td8, f5 31. f4, Te6 en wie wil er dan nog verder spelen?

In de partij draaide het uit op 2 pionnen, die op b8 en h1 een gedaanteverwisseling ondergingen en waarbij de witte koning de zwarte het meest op de hielen zat. De laatste kon zich niet meer uit de voeten maken.

En zo gingen we de eindfase in met een 4-3 voorsprong. Een heuglijk feit!

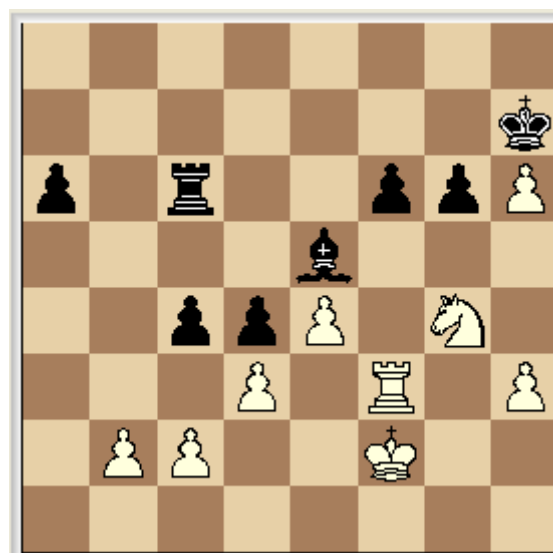
Joop van 't Hoenderdaal had het aan de stok met Hans van Woudenberg, De stok werd een knuppel toen Joop even een black out had. Het gebeurde op zet 26, juist nadat Joop er in was geslaagd de opdringerige witte dame te elimineren.

Er is niets aan de hand, tenzij vrees voor wat witte druk op g7 ook een punt van bespreking zou kunnen zijn. Met 26..., h5, eventueel Kh7 en Tg8 is alles verzekerd tegen stormschade. Ook op andere fronten heeft Zwart weinig te duchten. Het werd, echter:

26..., g6 27. Lh6

Maar daarna versaaude Joop beslist niet! Hij sloot de rijen, heroverde een kwaliteit, moest wel een pion op h6 toestaan en na 40 zetten was dit te zien. Wit heeft wel wat voordeel, maar het is betrekkelijk gering.

Er werd niet meer genoteerd, want de laatste 5 minuten waren aangebroken. Het spel werd snel voortgezet en belandde in een theoretisch wel bekend eindspel met

ver van elkaar verwijderde pionnen voor Wit met ieder een toren op het bord. In zo'n eindspel moet de koning eerst de ene pion van het bord zien te grissen en zich dan spoorlags naar de andere zijde begeven. Remise kan, ik zeg kan, dan worden behaald. In de partij wist Joop dat spoor niet te ontdekken en ging de partij toch nog verloren.

En net als het derde team, moest nu ook het 2^e team tegen een Waddinxveense afvaardiging met remise genoeg nemen.

Ook voor het 2^e stapelen de zorgen zich nu op. De competitie heeft slechts 4 wedstrijdpunten opgeleverd in 5 ontmoetingen. Aangenomen mag worden dat Papendrecht/Alblasserdam 1 met 0 punten de strijd om behoud niet zal kunnen overleven, maar voor de andere degradatieplaats komen in aanmerking:

In geringe mate Nieuwerkerk 1 met 6 en 23 punten en Krimpen 3 ook met 6 en 22½. Maar Erasmus 2 met 4 en 17½, WSV 1, ook 4 en 15½ en daaronder nog Messemaker 1874 3 met 3 punten en liefst 18 bordpunten, moeten zich ernstig zorgen maken.

Op de rol staan nog 14 maart uit naar Messemaker !, Daar moet dus worden gepresteerd! En thuis nog op 4 april tegen Nieuwerkerk. Alle hens aan dek!

4e ERASMUS JEUGDTOERNOOI 19 februari 2011

*Verslag overgenomen van de RSB site
en opgesteld door Ronald Damhuis*

Het tweede Erasmus jeugdschaaktoernooi bood vele jonge schakers weer een gemakkelijke dag met een internationale bezetting. Ondanks de concurrentie van jeugdtoernooien in aanliggende regio's en de snelschaakmarathon in Dordrecht vonden 39 spelers de weg naar Hilligersberg. De organisatie was weer

vlekkeloos in handen van Jaap van Meerkerk en zijn kornuiten van sv Erasmus. Erasmus beschikt zelf helaas niet meer over een jeugdafdeling maar toch zet het kader van deze vereniging zich in om het jeugdschaak op de kaart te houden. Hulde.

Wanneer beginnen we nu eens?

Veel spelers hadden we vorig jaar ook al gezien, dus kennelijk was het toernooi hen goed bevallen. In de jongste groep hadden men de FGH-tjes gecombineerd. Daar zagen we een sterk optreden van de Belgische Benjamin Faybish (Anderlecht) die met 9/10 eerste werd. Tweede werd Alexander Janse (-) voor Djad Maes van Spijkenisse. In groep 4 was broer Nathaniël Faybish (nog maar 7 jaar en ook Anderlecht) niet te stoppen.. Marijn den Hartog (3-Torens) en Jorik Klein (Sliedrecht) deden hun best maar tegen een Belgisch kampioen waren ze (nog) niet bestand. In groep 3 wist Joost Jan Pannebakker (Klim-Op) de beide Mensing broers (Sliedrecht) achter zich te houden. Deze waren kennelijk nog te vermoeid van de prestaties op vrijdagavond tijdens de strijd om de Groene Hart Jeugdcup.

In groep 2 was de strijd extreem spannend maar Ricky Schaap (Spijkenisse) wist met 6 punten verrassend Wang Yang (Klim-Op) en Olivia Meng (Botwinnik, Zoetermeer) voor te blijven. In de

hoofdgroep was de winnaar van vorig jaar, Wouter Schönwetter (Messemaker 1847), vast van plan om zijn titel te prolongeren maar hij had buiten de broertjes Casteleijn (Krimpen a/d IJssel) gerekend. Die hadden een anti-Wouter opening voorbereid en wisten zo plaats 3 en 2 te veroveren. Lachende derde werd Steyn de Lange (Spijkenisse) die trots de eerste prijs binnenhaalde. Het prijzengeld mocht hij direct bij pa inleveren!

In ieder geval was dit weer een geslaagd toernooi van de Erasmianen. Hopelijk vinden ze ooit weer een locatie waar ze wel jeugd kunnen herbergen, want aan de inzet van het kader zal het niet liggen.

Vol verwachting bij de prijsuitreiking!

De uitslagen:

Groep 1

1. Steyn de Lange	4
2. Diederick Casteleijn	3½
3 Robert Casteleijn	3
4. Wouter Schönwetter	3
5. Tom de Ruiter	1½
6. Michael v.d.Voorden	0

Groep 2

1. Ricky Schaap	6
2. Wang Yang	4½
3. Olivia Meng	4½
4. Mart Jan Luteyn	4
5. Villa Siu	4
6. Laurens Sanders	2½
7. Soma Calbo	2½
8. Taarieq Razab-Sekh	0

Groep 3

1. Joost Jan Pannebakker	5
2. Adrian Mensing	4
3. Andrew Mensing	3
4. Jalil Akhiat	2
5. Leon Huynh	1
6. Jamila Naseri	0

Groep 4

1. Nathaniel Faybish	7
2. Marijn den Hartog	6
3. Jorik Klein	5
4. Teun Mooldijk	4
5. Jonathan Meijers	3
6. Stanley Huynh	2
7. Mahmut Oznavruz	1
8. Joep van Opstal	0

Joep (10 jaar) had pas 5 lessen op de door sv Erasmus begeleide Bergse Zonnebloem!

Groep 5 en 6a en 6b (gecombineerd)

Zij speelden door elkaar en met elkaar 10 ronden.

Groep 5

1. Alexander Janse	8
2. Andy Huynh	6½
3. Sven Egt Beijen	2½
4. Mick Jaarsma	2
5. Jeroen Dijkstra	1

Groep 6a

1. Benjamin Faybish	9
2. Djad Maes	7½
3. Cedric Kerkmeester	6

Groep 6b

1. Jeffrey Huynh	5
2. Sebastiaan Janse	5
3. Anthony Huynh	2½

DE INTERNE FINALES

Arie de Jong

Het spelen van de A- en B-finales verloopt met horten en stoten. Dit vloeit voort uit het feit dat de bemanningen van beide groepen zijn samengesteld uit spelers die in 3 verschillende teams uitkomen in de nog lopende RSB competitie.

Als gevolg daarvan worden de paringen van de te spelen partijen vastgesteld aan de hand van de beschikbaarheid van de betreffende spelers. Een en ander leidt tot een scheef beeld gedurende de strijd, maar na afloop zullen alle partijen correct zijn gespeeld en kan de eindstand worden opgemaakt.

In finale A is ronde 1 van het schema volledig afgewerkt en zijn uit ronde 2, 4, 5, 6 en 7 elk 1 partij tot een beslissing gekomen. Het is dus moeilijk tussentijds een stand op te maken, gelet op het verschil in het door ieder gespeelde aantal partijen. Toch lijken nu (21 februari) al enkele spelers (De Jong, Steenbergen en Van der Velden) geen kans meer te hebben op het winnen van de titel.

In de B-finale zijn tot dan 9 partijen gespeeld en lijkt de rol van Rook en Simons inmiddels uitgespeeld.

Opvallend is, dat in onbruik zijnde openingen toch worden aangewend, zoals werd aangetoond in de ontmoeting Van Meerkerk – Van der Velden ((A-finale), waar de zwartspeler zich verliet op Albin's Tegengambiet. Overigens, zonder succes...

Uit "Lieder ohne Worte", een verzameling van 150 partijen uit het jaar 1938, uitgegeven door het Hongaarse schaaktijdschrift (Magyar Sakkvilág, Kecskemet), behandelde destijds Hans Kmoch onder de kop "Hoe de partij te openen?" in het wekelijks(!) verschijnende schaaktijdschrift "De Schaakwereld" die ook in onze A-finale aangewende opening. Hij besprak daarin een correspondentie partij tussen Hongarije en het toen Duitse Bohemen, gespeeld door Chalupetzky en Bauer. Grappig is dat de partij werd begonnen door de witspeler, maar na de 19^e zet werd deze voortgezet door Batek! Het is wel aardig de ontboezemingen van Kmoch hier nog eens weer te geven.

Chalupetzky/Batek – Bauer

1. d4, d5 2. c4, e5

Dit is Albin's Tegengambiet, een opening die in moderne wedstrijden nauwelijks voorkomt. Sinds de partijen Spielmann-Kostic, Bled 1931, die met remise eindigde, en Sämisch-Mároczy, Dresden 1936, die door Wit in ongeveer 20 zetten werd gewonnen, is Albin's opening van het toneel verdwenen, althans wat betreft internationale toernooien.

Volgens theorie is Albin's Tegengambiet ongunstig voor zwart, en aan deze beoordeling valt niet te tornen. Echter, het is geenszins gemakkelijk voor wit altijd de beste zetten te vinden, vooral ook omdat de zwartspeler die dit gambiet toepast gewoonlijk goed voorbereid is, terwijl de witspeler verrast wordt. Daarbij komt, dat zwart in deze rare opening geenszins aan de theorie gebonden is, toch ten aanzien van verschillende extra rare vertakkingen veel keuze heeft. Het kan dus geen kwaad om eens een partijtje na te spelen, waarin wit zijn openingsvoordeel onverbiddelijk vast houdt.

3. dxe5, d4 4. Pf3, Pc6

Tot zover de "normale" zetten. Het is bekend dat 4..., c5, waarop 5. e3 volgt, veel zwakker is dan de tekstzet. Eén der redenen: Wit kan Lf1 naar d3 ontwikkelen

i.p.v. naar g2 en dat hij de open e-lijn verkrijgt.

5. Pbd2

Het beste, hoewel ook de voortzettingen 5. g3 en 5. a3 kansrijk zijn.

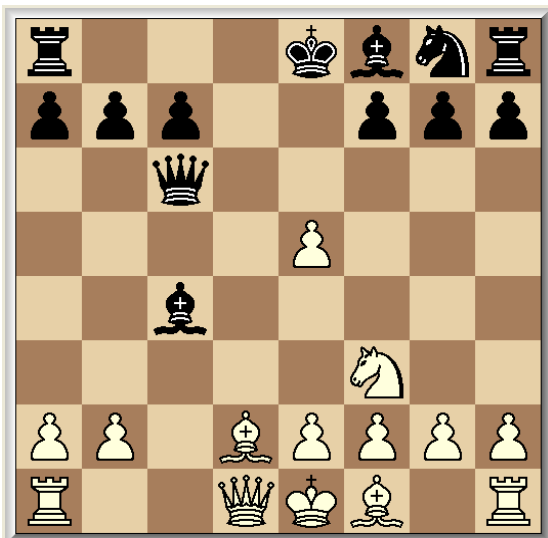
5..., Le6

Een lievelingsvariant van Kostic. Zwart wil pion d4 met Dd7 en Td8 dekken en de ontwikkeling van zijn koningsvleugel met Pg8-e7-g6, Le7 en 0-0 voltooien. Daarbij kan het van belang zijn, dat Pd2 niet zonder meer kan spelen omdat pion c4 hangt.

6. Pb3!

Deze zet dwarsboomt het zwarte plan. Wit forceert de indirecte ruil van pion c4 tegen pion d4 en ondervindt daardoor weinig moeilijkheden met zijn verdere ontwikkeling. Merk op, dat Pb3 direct geschieden moet, want anders zou Zwart de ruil in kwestie kunnen vermijden door pion d4, die belangrijk is om de witte stelling druk uit te oefenen, te dekken.

6..., Lxc4 7. Pbx4, Dd5 8. Pxc6, Dxc6 9. Ld2!

Wit moet nauwkeurig spleen, 9. e3 zou Zwart na de ruil of f1 aanvalskansen verschaffen omdat Wit niet meer tot de rokade komt. Anderzijds heeft ook de flankontwikkeling via Lg2 bezwaren, daar Zwart dan van de ontstane penning van Pf3 kan profiteren, bijv. 9. g3, Lb4+ 10. Ld2, Td8 en Wit komt door de dreiging 11..., Lxd2+ 12. Pxd2, Dxb1 in ernstige moeilijkheden.

Na de tekstzet rijst voor Wit een ander gevaar, n.l. dat Zwart pion f2 met looper en dame aanvalt, aldus de opmars e3 en de ruil of f1 forcerend. Tegen deze aanslag heeft echter Wit de volgende aardige verdediging in petto: 9..., Lc5 10. Tc1, Db6 11. Da4+, Lb5 12. Dh4! (dekt f2 en dreigt Lc5 met 13. b4! te verdrijven) 12..., a5 13. e6 (dreigt met 14. exf7+! En a5. Dh5+ een stuk te veroveren) 13..., Pf6 14. exf7+, Kxf7 15. Pg5+, Kg8 (de koning heeft weinig keuze, want op 15..., Ke8 of 15..., Ke7 volgt 16. Pe4!, terwijl 15..., Kf8 op 16, Txc5! faalt) 16. e3, (nu ook Zwart de rokade verloren heeft, is er geen bezwaar tegen deze opmars meer) 16..., Lxf1 17. Txf1 en Wit wint op grond van het eigenaardige feit, dat de dreiging 18. De4+ niet te pareren is; op 17..., Db5 volgt immers 18. a4, en de zwarte dame moet of veld c4 vrijgeven of Lc5 in de steek moet laten. Deze heel aardige variant geeft Chalupetzky.

9..., Db6

Ook deze poging om de diagonaal naar f2 te bezetten levert niet het gewenste resultaat op.

10. Da4+, Lb5 11. Da5!

Dwingt tot de ruil van de dames en houdt aldus het openingsvoordeel definitief vast.

11..., 0-0-0 12. Dxb6, axb6 13. e3!, Lc6 14. Lc4, Ph6 15. Ke2, b5 16. Ld3, g6 17. Pd4!

Wit maakt van zijn voordeel op zeer energieke wijze gebruik. Er volgde nog:

17...., Lxg2 18. Thg1, Lh3 19. Lxb5

Niet 19. Pxb5? Wegens 19...., Lg4+ 20. f3, Lxf3+ 21. Kxf3, Txd3 enz.

19...., Le7

En nu kwam **Batek** achter het bord zitten!

20. a4, Le7 21. Lc4, c5 22. Pb5, Lg4+ 23.

Ke1!, Le6 24. b3, Pf5 25. La5!, Td7 26.

Lb6, Lxc4 27. bxc4, Te8 28. Ke2, Lf8 29.

Tgd1!

Dreigt 30. Pa7+ met torenwinst.

29...., Txd1 30. Txd1, Lg7 31. e4!, Pd4+

32. Txd4, cxd4 33. Pd6+, Kd7 34. Pxd8,

Kxe8 35. Lxd4, Ke7 36. c5, Lh6 37. Kf3,

Ld2 38. Kg3, La5 39. f4, Ke6 40. Kf3, h5

41. Ke3

En Zwart gaf het op.

Ter vergelijking de partij uit de A-finale:

Van Meerkerk – Van der Velden

Albin's Tegengambiet

1. d4, d5 2. c4, e5

Op niveau een in onbruik geraakte verdediging.

Zwart krijgt aanvalskansen, maar heeft onvoldoende compensatie voor de geofferde pion.

3. d4xe5

Andere voortzettingen zijn minder geschikt.

3...., d4 4. Pf3, Pc6 5. g3

De belangrijkste voortzetting is 5. Pbd2

Zwart kan dan kiezen uit:

a. 5...., Lb4

b. 5...., Lg4

c. 5...., Le6

d. 5...., f6

De laatste voortzetting is de meest consequente: 6. exf6, Dxf6 7. g3, Lf5 8. Lg2, Pb4 9. 0-0, Pc2 10. Tb1, Pb4 11. a3!, Lxb1 12. Pxb1, Pc6 13. b4 Wit heeft dan meer dan voldoende compensatie voor de kwaliteit.

5...., Lf5

5...., Lg4 6. Lg2, Dd7 7. 0-0, 0-0-0 8.

Pbd2, h5 9. b4, d3 10. Da4, dxe2 11. Te1,

h4 12. b5, hxg3 13. hxg3, Lxf3 14. Pxf3,

Dd1 15. Db3, Pxe5 16. Le3, Pxf3+17.

Pxf3, Dd7 18. Txe2, Dh3 19. c5, Pf6 20.

Da4, Dh2+ 21. Kf1, Dh3+ 22. Lg2, Dh5

23. Lxb7+, Kb8 24. b6, cxb6 25. cxb6, a5

26. Lg2, Pd5 27. Dc6, Pxe3+ 28. Txe3,

Td1+ 29. Te1 1-0 Suto-Toth, Cseppko

Open 2001

6. a3, Dd7 7. b4, Tad8 8. Lb2, De6

8...., d3 9. exd3, Lxd3 10. Lxd3, Dxd3 11.

Dxd3, Txd3 12. Ke2, Td7 13. Td1, Le7 en

Wit staat uitstekend.

9. Pbd2, Pxe5 10. Pxe5, Dxe5 11. Lg2

Goed is ook: 11. Da4+, Ld7 12. Dxa7, Lc6

13. Tg1, b6 14. Lg2, Lxg2 15. Txxg2, Dd6

15. Da4+ en Wit heeft een gezonde pion

meer.

11...., c6 12. 0-0, De6 13. Tc1

13. Da4, a6 14. Pf3, Dxc4 15. Pxd4, Txd4?

16. Tac1! met groot voordeel.

13...., Lh3 14. Pf3, Lxg2 15. Kxxg2, h5

Zwart heeft ontwikkelingsachterstand,

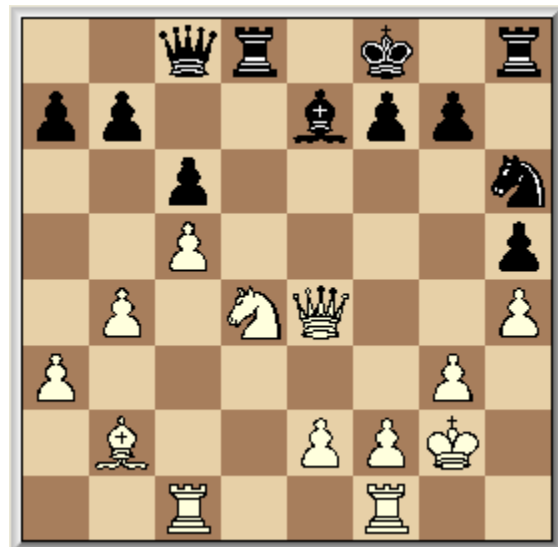
meer in de rede ligt: 15...., Le7

16. h4, Le7 17. Dc2, Ph6 18. Pxd4, Dc8

19. De4, Kf6

Beter, maar ook onvoldoende: 19...., Tg8

20. c5

Strategisch gezien heeft Wit materieel voordeel, ruimtevoordeel, heeft Zwart een minder goede koningsstelling en een gebrek aan stukkenharmonisatie. Steinitz zou het wel weten!

20...., Te8 21. Df3, Pg4

Beter 21..., Lf6 om de witte controle op de diagonaal tegen te gaan.

22. Pf5, Lf6

22..., Pf6 23. Lxf6, gxf6 24. Tfd1, Dc7 25. Td3, Td8 26. Te3, Td7 27. Tc4, Dd8 28. Tce4 en er rest opgeven.

23. Lxf6

Zwart geeft op.

MICHAEL SIBAN SNELSCHAAKKAMPIOEN

Tussen de bedrijven door werd op 21 februari het snelschaakkampioenschap van Erasmus afgewerkt. Aanwezig waren 24 liefhebbers van het snelle handwerk.

12 ronden stonden er op de rol en de klokbelaagers gingen elkaar onvervaard te lijf. Spannend was voor de grote groep honden, die de hele avond achter twee hazen aanrenden, het spel niet! Die twee man waren alle anderen duidelijk te sterk. Ook jammer, dat die twee elkaar al in ronde 4 tegen kwamen en dat betekende dat er eentje definitief het hazenpad koos.

Rest nog de uitslag:

1. Siban	11½
2. Van Zutphen	10½
3. Steenberg	7½
4. Beerling	7½
5. Pijpers	7½
6. Flanders	7
7. Kleinjan	7
8. Helstone	7
9. Verhoeven (!)	6½
10. Van Meerkerk	6½
11. De Knegt	6½
12. Wilhelm	6
13. Smit	6
14. Van As	6
15. Ansem	6
16. Simons	6
17. Witvliet	4½
18. Nefkens	4½
19. Hoek van Dijke	4

20. De Boer	4
21. Tchavelachvili	4
22. Rook	3
23. Hesselmans	2
24. Keller	1

Opmerkelijk het resultaat van Verhoeven, vorige keer nog triomfator!

In een stil hoekje vochten intussen De Jong en Pietrow in 76 zetten hun onderlinge vete uit voor de A-finale. Zij hadden van het gedruis zo weinig last, dat het helse gebeuren vrijwel ongemerkt aan hen voorbij is gegaan.

GEEN SOF BIJ SOF

Ons succesvolle viertal dat onze kleuren verdedigt in de viertallencompetitie van de RSB, zette op 16 februari zijn zegetocht voort in Oude Tonge, waar SOF (Schaakvereniging Oostflakkee) werd overwonnen met de fraaie cijfers 3-1. De overlevering verhaalt dat Harry Nefkens met het minst mogelijke materiaal, de blote koning, remise behaalde tegen een oppermachtige tegenstander! Ja, dat zijn nog eens daden!

Ook Wim Witvliet kwam remise overeen. De winstpartijen kwamen van Alik Tchavelachvili en Peter Hurkmans. De laatste heeft uit 5 ronden 5 punten! Dat vijfde punt kwam zo tot stand:

Peter Hurkmans – Pieter Schilder

1.e4, e5 2. Pf3, Pc6 3. d4, exd4 4. Lc4, Lc5

Beter Lb4+

5. Pg5, Pe5

Beter Ph6

6. Lxf7+, Pxf7 7. Pxf7, Kxf7 8. Dh5+, g6

9. Dd5+, Ke8

Beter Kg7

10. Dxc5, Pe7

De5+ ook goed, maar gevaarlijker: De7 11.
Dxh8, Dxe4+

11. Dxd4, Tf8?

Tg8 moest.

12. Lh6, Tf7??

Een blunder. Peter denkt dat Pieter Schilder beter schildert dan schaakt.

13. Dh8+, Pg8

Het enige.

14. Dxc8+, Ke7 15. Lg5+, Tf6 16. Lxf6+, Kxf6 17. Dxd8+

Door Zwart wijselijk opgegeven.

De stand:

1. Erasmus	5	9	14
2. Zwijndrecht B	5	6	12
3. Messemaker 1847	4	6	10
4. De Willige Dame	4	4	7½
5. SOF	4	2	6½
6. 3-Torens	4	2	5½
7. De Pionier	4	1	4½

Laatste ronde 4 april thuis tegen 3-Torens!

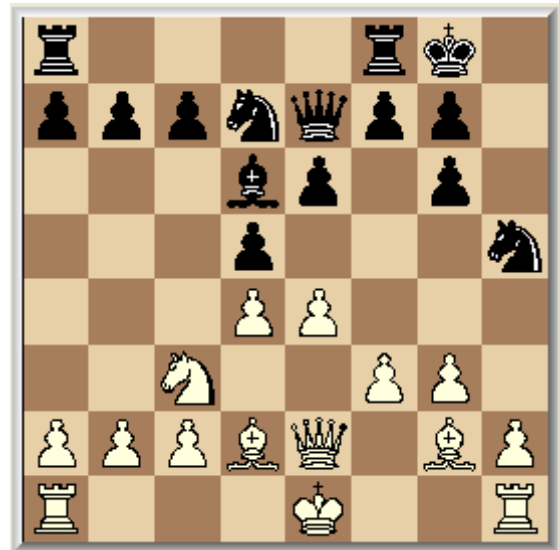

HET VIERDE HAPT NAAR ADEM

Arie de Jong

Opnieuw ging een wedstrijd verloren van het vierde team, ditmaal in een thuiswedstrijd op 28 februari tegen de koploper RSR Ivoren Toren 4. Op voorhand was de nederlaag ingecalculeerd, want het bezoekende potentieel mocht vele malen groter worden geacht dan dat van onze afvaardiging, Maar gelukkig is geen wedstrijd verloren voordat het eindsignaal heeft geklonken, dus met volle moed van start! Opmerkelijk was de bloedverwantschap van de spelers! Herman Beerling was eens lid van De Ivories en van die club waren aanwezig onze oud leden , Rutten (ook lid bij ons!), Bongers, De Kroes en Daniëlle Talmon. Een soort reünie dus!

Maar al van af het begin regen de nullen zich aaneen en het betrof hier echt geen korte of zelfs lange rokades! Die serie startte aan bord 8 en gevolgd door bord 7.

Rook – Talmon (bord 8)

13. e5 van Kees lag voor de hand. Het werd:

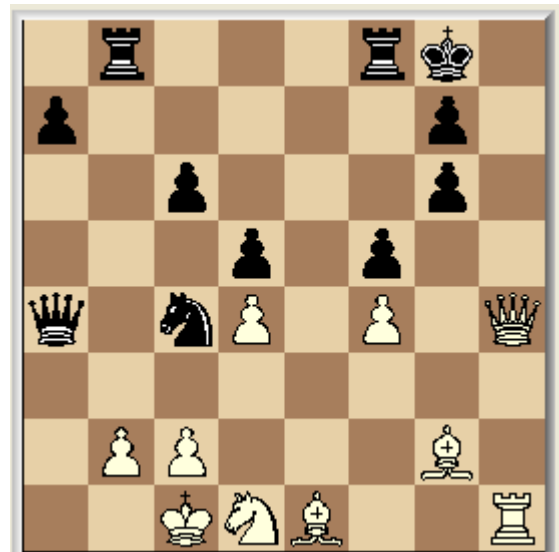
13. exd5, Lxg3 14. hxg3, Pxc3 15. Df2, Pxd1 16. Lxh1, exd5+ 17. Le3, Db4 18. 0-0-0, Pb6 19. a3, Dd6 20. f4, c6 21. Lg2, Pc4 22. Th1, b5 23. Dh4

Tijd voor “Damage control” bij Zwart: er dreigt mat in 1...

23..., f5 24. Lf2 b4

Nu hoopt de last zich op bij Wit!

25. axb4, Dxb4 26. Pd1, Tab8 27. Le1, Da4

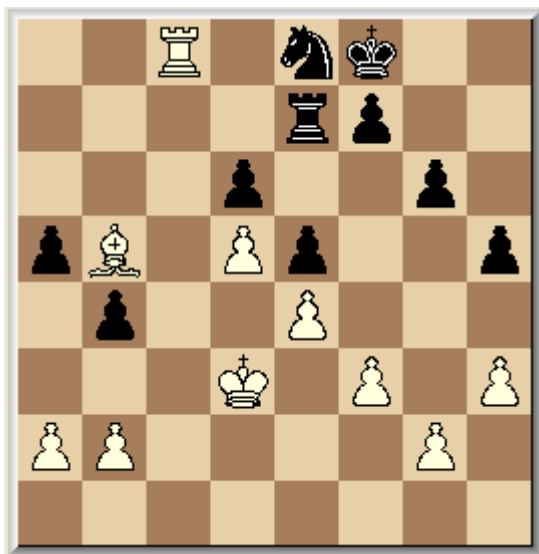

De toestand voor Wit is uitzichtloos. Het verderf loert aan alle kanten.

28. Kb1, Pa3+

De pijp van Maarten werd aangereikt.

Leon de Kroes en Harry Nefkens (aan 7) vochten een verbeterde strijd uit, die zijn beslag kreeg na 41 zetten:

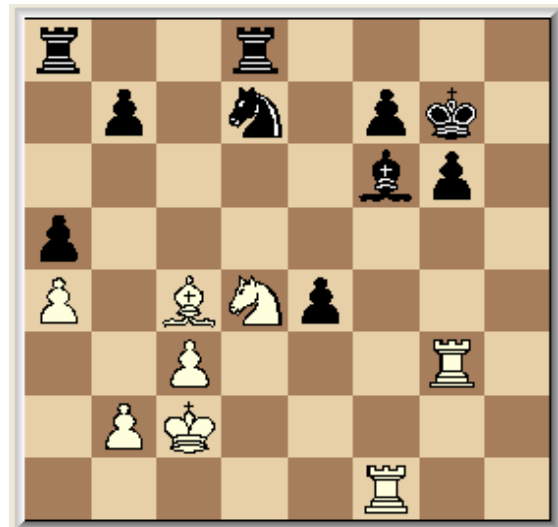
Leon heeft hier beslissend voordeel. De witte koning kan zijn slag slaan op de damevleugel na:

42. Txe8+, Txe8 43. Lxe8, Kxe8

Er werden nog 16 zetten aan toegevoegd, maar het eind is hier al zichtbaar.

En zo was het rijgwerk van de nullen begonnen.

Maar er was toch weer even een onderbreking! René Weerts (aan 2) verschalkte Arend Bongers! Arend had zo hier en daar een pionnetje laten verdwijnen aan de witte zijde en dacht vermoedelijk het eindspel wel naar zijn hand te zullen zetten. Maar hij had buiten de Weert(s) gerekend! Het zag er zo uit na 34 zetjes:

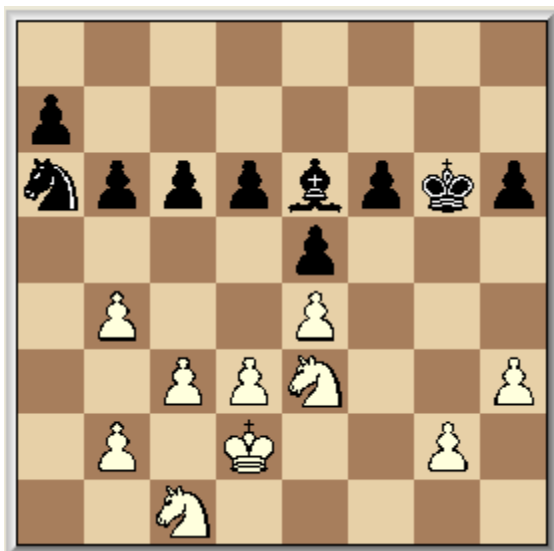
Als zo vaak: Het gaat er niet om **hoeveel** je voor staat, maar **waar** het materiaal staat!

35. Pf5+, Kf8 36. Ph6, Pe5 37. Pxf7, Pxc4 38. Pxd8, Txd8 39. Txf6+, Ke7 40. Tgxf6, e3 41. Te6+, Kf7 42. Tgf6+, Kg7 43. Tf4, Td2+ 44. Kb3, Pxb2 45. Txe3, Pd1 46. Tg3+

Ja, dan is mat niet te vermijden en dat werd ook ingezien door Arend.

Vervolgens gingen we weer de weg van de nullen op. Aan bord 1 was veel gekwinkeleer te horen tussen Sander Vogelenzang en Jan Hoek van Dijke. Jan had zich goed gehouden met Zwart, maar had op zet 30 een voorbereidende zet moeten doen (30..., Pc7). Dan had hij zeker een goed gevoel gehouden bij zijn stelling, Nu verdween dat na:

30..., d5

Het antwoord:

31. b5!, Pc5 32. b4, d4 33. cxd4, exd4 34. Pc2

Er gaan nu pionnen verloren. Jan besloot tot:

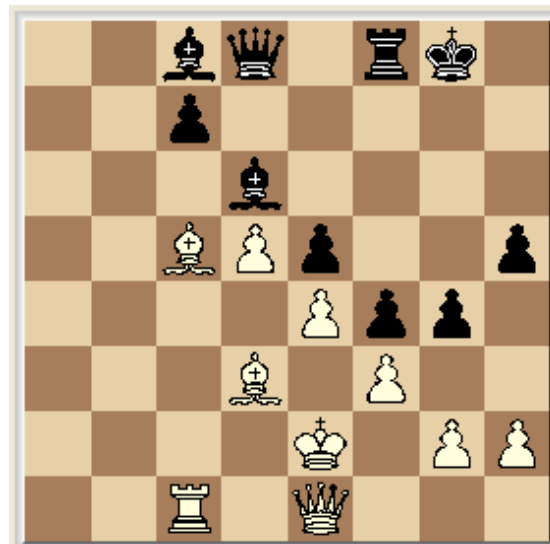
34..., Pxe4+

De hoop op alles weg van het bord op 2 witte knollen na, zal zijn motief geweest zijn.

35. dxe4, c5 36. Pd3, Lc4 37. bxc5, Lxb5 38. cxb6, axb6 39. Pxd4, La6 40. g3, Lb7 41. Ke3, h5 42. Pf5, b5

Hierna werd niet meer genoteerd, maar voor het hebben van een indruk, een mogelijk vervolg: 43. Pf4+, Kh7 44. Pxe5, b4 45. Pd4, Kg6 46. Pf4+, Kg7 47. Pd3, Lc8 48. h4, b3 49. Pxb3, Kh6 50. Pd4, Lg4 51. Pf5+, Kg6 52. Pf4+, Kh7 53. Pd5, Kg6 54. Kf4, Le2 55. g4, Kh7 56. Pxf6+ en dan is het verhoopte scenario met de knollen toch wel verdwenen.

Daarna kwamen de remises los, maar bij een 1-3 achterstand zette dat geen zoden meer aan de dijk. Of die handeling op een schaakclub nu nut heeft, laat ik maar in het midden. Een klassieke strijd ontspon zich bij Pim Uit de Willigen en Jan Smit, een Konings Indiër met aan beide zijden oprukkende boeren met de vlegel in de aanslag. Na een hevige massaruil op veld c5 kwam na 28 zetten dit beeld in zicht:

Wit heeft enig voordeel, maar dat is toch vrij miniem. Er is wat meer bewegingsvrijheid en een iets betere pionnenformatie. Er volgde nog:

29. Lb5, Ld7 30. Lxd7, Dxd7 31. Lxd6, Db5+ 32. Kf2, cxd6 33. Kg1

Zwart kan nu kiezen voor een willekeurige damezet, bijv. 33..., Dd3 en het is spel blijft gelijk. Hij speelde echter:

33..., Ta8 34. Dh4!, Db6

Hier werd tot remise besloten, een wellicht te vroeg slot van een door beide partijen uitstekend gespeelde partij, want naar mijn mening staat Wit wel beter en had best nog een poging kunnen wagen. Maar of dat winst zou hebben opgeleverd staat toch wel te bezien.

Wim Witvliet vocht ook al een modelpartij uit tegen Mark Beijen. Beijen met wit zette wat druk op de stelling van Wim, maar die kwam daar goed uit en op zijn beurt achtervolgde hij de witte koning over het halve bord, maar het gejakker achter de majesteit aan mocht niet baten, het werd gewoon remise, nou ja gewoon...

Ook Wil de Boer deelde het punt met Arrian Rutten, het evenwicht werd niet verbroken en remise was een goed besluit. Herman Beerling, tenslotte, ging onderuit tegen Paul Dekker. Van dat gegeven staan slechts visuele indrukken voor de geest en die laten de herinnering achter, dat Paul

eindelijk wat ondernam tegen de boerenstand van Herman en dat het dan ook de voorbode was van de uitslag, een nul voor Herman.

En zo werd de eindstand weer eens bepaald op 3-5 en pakken donkere wolken zich samen boven ons vierde team, met 2 schamele punten uit 6 ontmoetingen. De strohalm is te vinden bij de IJssel, waar het tweede team ons op 21 maart gaat ontvangen. De fatale 2 laatste plaatsen zullen worden verdeeld onder die 2 plus 3-Torens 2, wat ook al niet bulkt van de wedstrijdpunten.

SPIJKENISSE EEN BRUG TE VER

Arie de Jong

Een zwaar gehavend eerste team legde vrijdag 4 maart, een bezoek af bij Spijkenisse 2. Geen Pietrow, geen Hofman, geen Vrolijk en ook geen Seeleman liet zijn sporen na in onze afvaardiging. Zij werden vervangen door Flanders, Van 't Hoenderdaal en Van Meerkerk. Pluspunt was het mee kunnen doen van Siban, zodat de vier afwezigen qua aantal waren gecompenseerd.

De persoonlijke resultaten:

Hamelink – Van Zutphen	1-0
Meijer – Siban	½-½
Verstraaten – Van den Hooven	1-0

Klepke – Verhoeven	½-½
--------------------	-----

S. DeCeuninck – Flanders	½-½
--------------------------	-----

Kalkman – Van Meerkerk	1-0
------------------------	-----

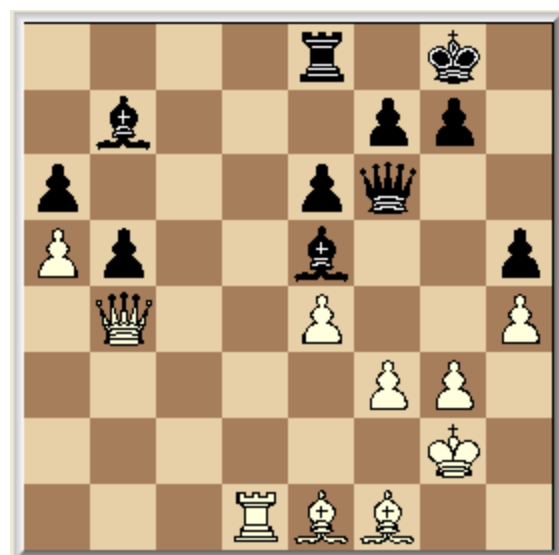
De Groot – Van 't Hoenderdaal.	½-½
--------------------------------	-----

<u>I. DeCeuninck – Ouwehand</u>	<u>½-½</u>
---------------------------------	------------

	5½-2½
--	-------

Vijf remises en 3 nederlagen, dat wijst op krachtsverschil, Maar behalve aan bord 1 waar het verschil 209 punten betrof, was over het geheel van krachtsverschil weinig sprake. Opgeteld een harde nederlaag.

Frank van Zutpahlen had tegen Desirée Hamelink maar één wens: Hoe krijg ik mijn gambietpion terug? Die wens werd niet vervuld. Zijn Engelse opening liep over in de Aljechin variant van de Slavische verdediging. Hoewel de naam anders doet vermoeden is die Aljechin zet (5.e3) minder sterk dan 5.a4. Overigens, het kwam in deze partij niet tot de stereotype zet 6..., b4. Desirée wist de gambietpion te handhaven en over te brengen naar het gevorderde middenspel. Na het verplichte in kaart brengen van de zetten was dit de stand:

Zwart staat beter, maar een beslissing lijkt ver. Toch kwam die er en wel in het nadeel van Frank.

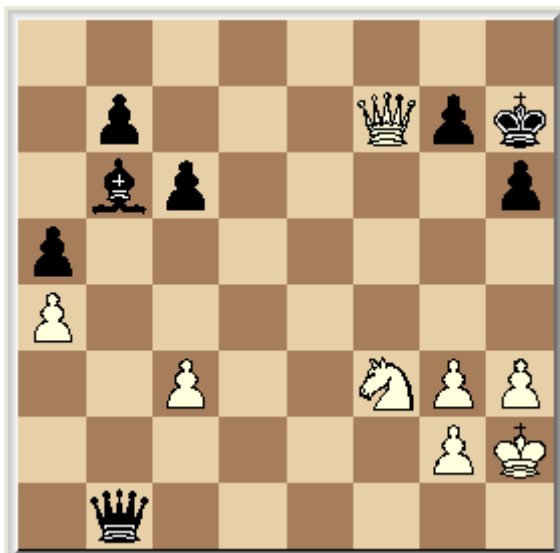
Wilmar Meijer en Michael Sibon kwamen na veel proberen niet buiten het evenwicht in de stelling. Zij gingen aan de slag met een Philidor met Hanham opstelling. Zelfs meer bewegingsvrijheid zat er voor Wit in deze partij niet in, al het zware torenmateriaal werd op de d-lijn aan gruzelementen geslagen, dus kabbelde het daarna voort op weg naar de puntending. Die kwam tot stand na 32 zetten in het volgende schilderij, waarin beiden het mat geven in het voornemen hebben:

Zo zag het er uit na 23 zetten. De kansen zijn ongeveer gelijk. Wit zou hier kunnen proberen wat druk op de 2 zwarte pionnen op de damevleugel uit te oefenen via 24. Db4+, Kg8 25. a5, b6 26. axb6, Dxb6 27. Dxb6, Pxb6 28. Ta6, maar veel haalt dat ook niet uit. Het werd:

25. Le2, Da5 26. Lxc4, Txc4 27. Dxb7, Td8 28. Db5, Dc3 29. Ta3, Dc2 30. Tad3, Dxa4 31. Dxa4

Hier werd het nut van remise ingezien. Toch heeft Zwart nog kleine mogelijkheden, maar de bekende kniesoor wil ook hier niet over vallen.

Wit aan zet: **33. Pg5+** en Zwart moet eeuwig schaak toestaan.

Bjorn Verstaate versloeg aan bord 3 Evert van den Hooven. Van zijn rapport heb ik geen inzage gekregen. U moet het dus met de mededeling doen.

Ook van de remise van Leo Verhoeven met R. Klepke kan ik u niet verhalen.

Vatten we de draad dus op aan bord 5, waar Cander Flanders het opname tegen Serge DeCeuninck De Grünfeld kreeg. Canders eigen tegenzet mee (7. La3 om c7-c5 tegen te gaan) Maar na voorbereiding door Zwart kwam die zet toch.

Jaap van Meerkerk gaf zich zelf op zijn notatiebiljet het predikaat sukkel mee...Hij had daarvoor zijn redenen! Maar of wij daar in mee moeten gaan, staat toch wel te bezien. Na een Morra van Rob Kalkman te hebben opgevangen ontstond na zet 15 van Wit deze stelling:

15..., Txc3

Hierop sloeg Jaap's ontboezeming. Hij had 15..., Pxf3 willen doen en zou dan veel beter hebben gestaan. Wie de stand nu eens uitpluist moet Jaap wel gelijk geven. Zwart heeft echt wel de beste kansen op winst, maar de weg is nog heel lang.

Maar nu de praktijk! Die ging zo verder:

16. Txc3

16.. bxc3, Pe2+ 17. Kf1, Pxc3 levert Zwart meer op.

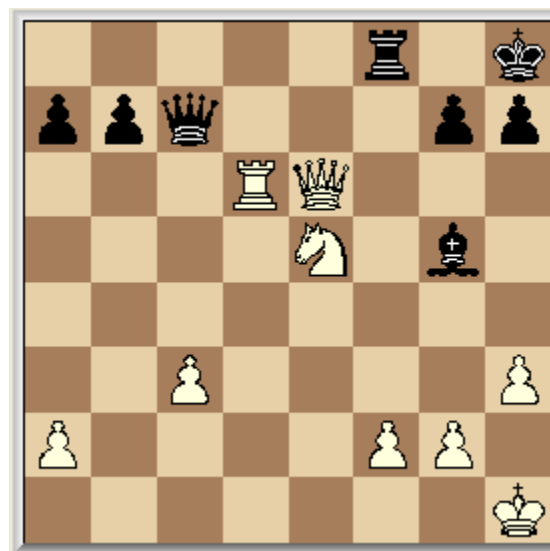
16..., Pe2+ 17. Kh1, Pxc3 18. bxc3, Dc7 19. Db3, Pxe4 20. Dxe6, Kh8

En hier is de versukkeling wel op zijn plaats! Met 20..., Tf7 21. Pxe5, Dc6 22. Txe7, Pxf2+ 23. Kh2, Dxe6 24. Txe6, Pd3 25. Te8+, Tf8 26. Te7, b5! 27. Txa7, Tc8 28. Tb7, Txc3 29. Txb5, Ta3 had Zwart zeker remise binnen bereik gehad.

21. Pxe5, Pg5

Verhindert wel het dreigende stikmat, maar is minder goed dan 21..., Lg5 Wel heeft Wit na 22. Pg6+, hxg6 23. Dxe4, Lxe3 24. Dxe3 op grond van de pionnenformaties het betere eindspel, maar met het resterende zware materiaal is dat dan wel een klus!

22. Lxg5, Lxg5 23. Txd6

23..., Lf4

Mijn beurt te zeggen: Sukkel! 23..., Lf6 had nog enige weerstand, hoewel ook niet voldoende voor kansen, geboden. Na de tekstzet is het snel gedaan.

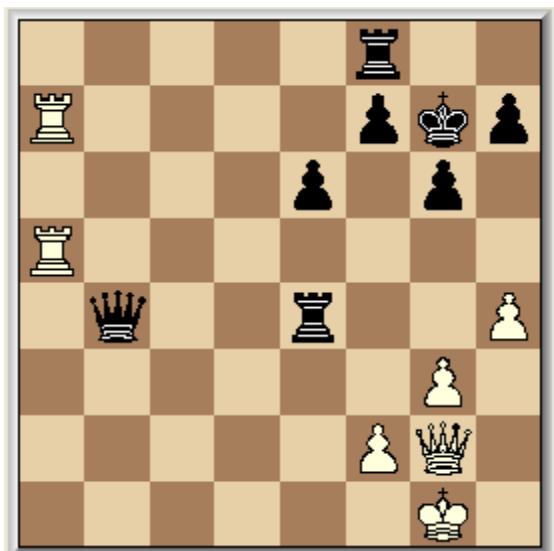
24. Pf7+, Kg8

Weinig beter is 24..., Dxf7 25. Dxf7, Lxd6/

25. Ph6+, Kh8 26. Td7, Dxd7 27. Dxd7, Lxh6 28. Dxb7, Lf4 29. Dxa7, g5 30. Dd4+, Kg8 31. g3, Lc1 32. Dd1

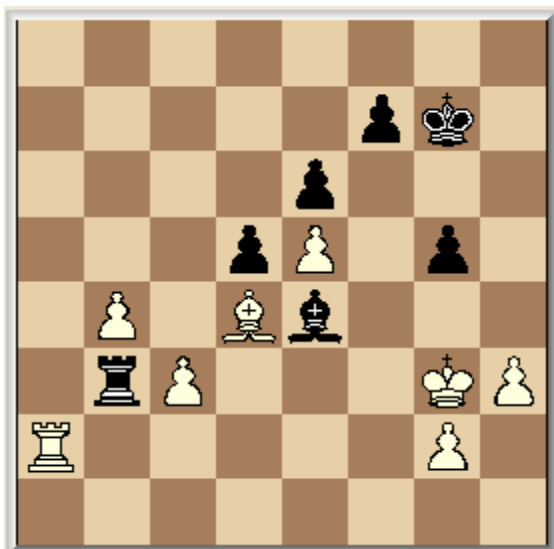
Nu gaat ook nog de loper op de loop, dus tijd om op te geven.

Joop van 't Hoenderdaal had een aardige kluit aan Sander de Groot, produceerde een zeer respectabel aantal zetten (Het druist tegen mijn taalgevoel in om hier zet neer te schrijven!), die niet allemaal het papier op respectabele manier bereikten. Wel ging Joop (met Wit) na 30 zetten dit eindspel in:

Moelijk, maar met goed spel houdbaar. Na zo'n 70 zetten kwam er dan ook remise uit.

Laatste partij in dit treffen, bord 8 De jongere I. DeCeuninck tegen Ruurd Ouwehand. Een doorschuif Caro Kann met de ongebruikelijke vierde zet Pd2. Het ging lange tijd gelijk op, totdat Ruurd een pion verspeelde.

In deze voor Wit betere positie werd, waarschijnlijk met het oog op de stand in de wedstrijd, door Wit remise aangeboden.

Er resten voor team nog 2 ontmoetingen: thuis tegen Rokado (kampioensgegadigde) en uit S.O.Rotterdam 3 (mede degradatiekandidaat)...

De stand:

1. Spijkenisse 2	8	23½
2. Rokado	8	22½
3. De Willige Dame 1	8	22
4. Sliedrecht 2	5	20
5. Erasmus 1	4	18½
6. S.O. Rotterdam 3	3	18½
7. Shah Mata 1	3	18
8. CHESS 1	1	17

Op het programma staat ook nog Shah Mata tegen CHESS, een van beiden zal dus onder ons team blijven. De uitslag van ons team tegen S.O. Rotterdam is van groot belang!

HET DERDE NOG NIET VEILIG!

Arie de Jong

Ook de laatste thuiswedstrijd, ditmaal op 7 maart tegen Groenord 1, bracht niet de gehoopte wedstrijdwinst. Voor de derde maal dit seizoen werd het een gelijk spel. De start was niet bepaald gelukkig, na een korte remise aan bord 1 van uw verslaggever, werden 2 nederlagen geslikt. Het korte partijtje zal ik u niet onthouden.

Sio – De Jong

1. d4, Pf6 2. c4, d6 3. Pc3, e5 4. dxe5

Deze ruilvariant van Philidor Indisch brengt Wit in het algemeen geen voordeel, hoewel Zwart precies moet spelen.

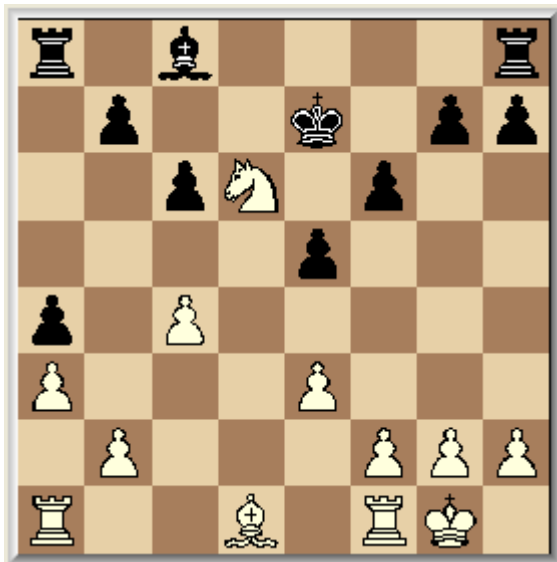
4..., dxe5 5. Dxd8+, Kxd8 6. Lg5, c6 7. Pf3, Pd7 8. a3

Ontneemt Lf8 een goed veld.

8..., a5 9. e3, Le7 10. Le2, Pe8

Zwart moet lucht verschaffen voor zijn ontwikkeling.

11. Lxe7, Kxe7 12. 0-0, f6 13. Pd2, a4 14. Ld1, Pc5 15. Pde4, Pxe4 16. Pe4, Pd6 17. Pxd6

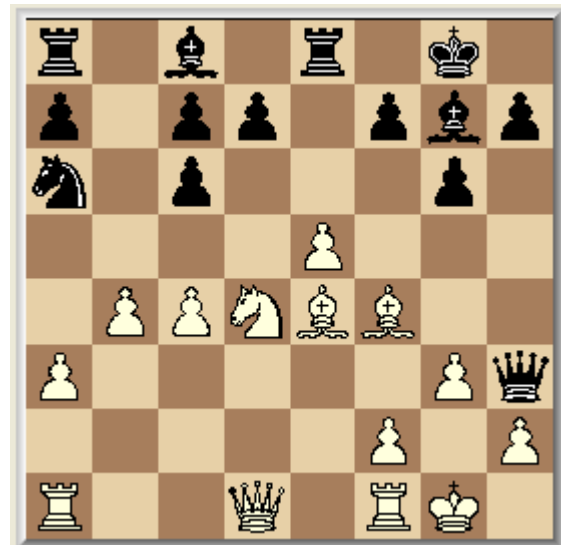

Met gelijktijdig een remise aanbod, dat werd aangenomen. Zwart staat volkomen bevredigend. Wil Wit wat ondernemen dan zal hij een opmars op de damevleugel moeten proberen, maar of dat resultaat oplevert is te bezien.

De eerste van die 2 nederlagen viel aan bord 3. Patrick van der Velden vergat in een Schotse partij met d7-d5 bevredigend spel te krijgen. In plaats daarvan ging hij - in de voetsporen van Steinitz in vroeger eeuwen - met de dame naar h4, waar hij door de Witspeler keurig werd vastgezet en tot slachtoffer werd gemaakt. Typisch was dat ook toen d7-d5 nog enig soelaas had kunnen bieden!

Aan de diagramstelling waren 17 zetten van Wit vooraf gegaan. Zwart was aan zet en speelde **17... Lxe5**

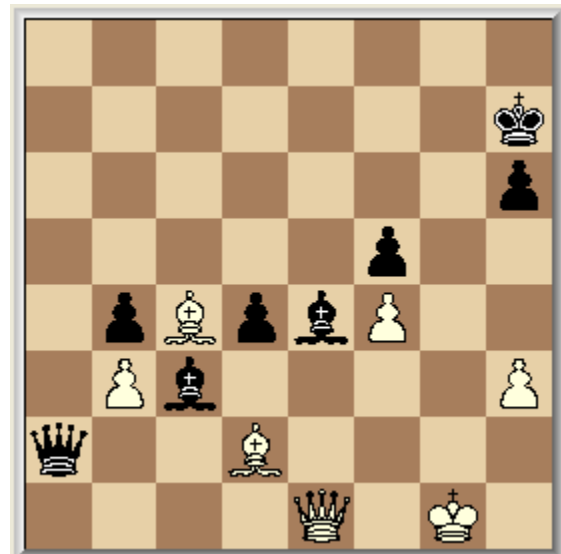
Dan zijn alle vluchtvelden van de zwarte dame verdwenen, slechts 17... d5 had nog veld d7 vrijgemaakt en ook - en beter, maar ook niet goed genoeg - was nog 17... f5.

18. Lg2, Dh5 19. Lf3

Opgegeven, na 19... Dh3 komt 20. Lg4.

Ook Bram de Knecht redde het niet. Hij verloor een pion tegen Ben Riksen en die bouwde zijn voordeel uit:

41. Dg3, Da8 42. Dh4, Df8 43. Df2, Dg7+ 44. Kf1, d3 45. Le3, La1 46. Ke1, Db2 47. Dd2, Db1+ 48. Dc1, Lc3+

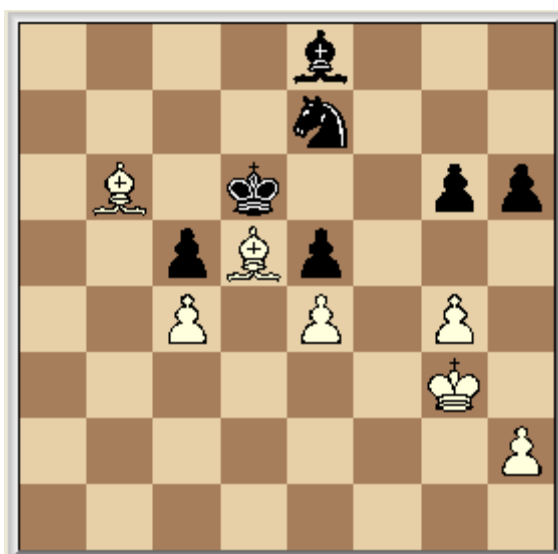
Wit geeft op. En dat betekende al vroeg in de avond ½-2½ achter!

Lucian Mihailescu bracht ons weer in de wedstrijd. Hij kreeg tegen Ad de Veld een mooie aanvalspositie, maar die kon alleen worden benut als Zwart "ergens" wilde meewerken.

23..., De7 24. Dg4, Kh8 25. h6, Tg8
 Beter: 25..., gxh6 26. Dh5, Df6 27. Td2, Tg8
 26. Dh5, g5 27. fxg6, Txg6 28. e5, dxe5
 "Ergens" is dus meegewerkt!
 29. Txd8+, Dxd8 30. Dxe5+
 Zwart geeft op.

Herman Beerling bracht on weer wat achterop. In een spannend eindspel met Wim van Mullem, maar voordat daarin een beslissende tekening kwam, was er een moment dat driemaal herhaling van zetten mogelijk werd. Dit was de stelling:

Wit (Herman) meende wellicht nog op winst te kunnen spelen en wilde niet

claimen. Dat gebeurde op zet 52 toen hij niet voor de derde maal Lb6-a7 wilde spelen als antwoord op het driemaal pendelende paard tussen e7 en c6 en de partij daarmee met remise beëindigen.

52. h4, h5 53. La7

Nu weer wel...

53..., Pc6

Weer ligt de uitnodiging klaar.

54. Lb6, Pe7 55. gxh5

Weer laten passeren.

55..., gxh5 56. Ld8, Pxd5 57. exd5, La4

Zwart gaat de c-pion halen.

58. Kf3, Lb3 59. Ke4, Lxc4 60. Lf6, Lxd5+ 61. Kf5, Le6+ 62. Kg6??

Deze zet bezegelt het lot. 62. Ke4! was nog reddend in deze situatie. Pion e5 staat op vallen, dus Zwart heeft niet beter dan 62..., Ld5+ en herhaling ligt voor het grijpen...

62..., Lg4! 63. Kg5, c4 64. Ld8, c3 65. La5, c2 66. Ld2

Wit staat nu aan handen en voeten gebonden. Het spel werd nog voortgezet tot en met zet 78, maar toen moest toch de vlag worden getreken (maar belandde niet op een kastplank).

Emiel Verhoef had heel lang de handen vol aan Deegeling, maar wist in het verre middenspel, toen alle zware materiaal van het bord was en aan beide zijden slechts een paard en een looper en wat pionen het landschap opsierden, een pion buit te maken. Het slot dat nog eens 20 zetten vergde liep uit op een vrijpion die zich wilde omkleden tot dame. Dat liet Deegeling zich niet meer tonen.

Daarna kwam John Helstone nog met een remise uit de bus, waarvan ik u geen verslag kan doen en zo stonden we dus op een achterstand van 3-4 en moest de partij aan bord 7, waar Cor van As nog in de slag was, ons nog een ontsnapping bieden.

Het werd een echte Cor partij, geen touw aan vast te knopen, langs afronden lopen, hier en daar alles laten vastlopen, soms wat materiaal winnen en bij het scheiden van de markt een volle toren voor staan. Dat

bleek dus genoeg voor de gelijkmaker en waren we weer een wedstrijdpunt rijker!

Het derde team is door deze uitslag niet uit de gevarenzone gekomen.

Dit is de stand (2 uitslagen uit ronde 6 nog niet bekend):

1. De Willige Dame 2	6	9	27
2. Barendrecht 1	6	8	29
3. Zwijndrecht 1	5	7	20½
4. Groenoord 1	6	6	27
5. Erasmus 3	6	5	24½
6. RSR Ivoren Toren 5	5	4	20
7. 't Springend Peert 1	5	3	15½
8. WSV 3	5	2	12½

Niet bekend: RSR- WSV en Zwijndrecht-'t Peert. Aanname: 2 x winst voor de thuisclubs?

Resterend programma:

DWD- Erasmus !

't Peert – Barendrecht

WSV – Zwijndrecht

Groenoord- RSR

Hoopvol dus!

TUSSENRAPPORT A- FINALE

De kaarten zijn hier nu wel geschud. Pietrow heeft alles gewonnen en alleen de leiding, Van Zutphen heeft een half punt achterstand en Verhoeven heeft nog een theoretische mogelijkheid. De rest is uit beeld. De beslissing valt dus in de ontmoeting Pietro – Van Zutphen.

0-0-0